

1967 ஜூன் 28]

[குறிப்பு.—ஒரு உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு

கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, On the recommendation of the Governor, I move :—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,32,09,200 under Demand No. III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த நிதிக்கோரிக்கைக்கான வெட்டுத் தீர்மானங்களை இப்பொழுது முன்மொழியலாம். அவற்றை வழிமொழியத் தேவையில்லை.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : கொள்கைபற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனைவரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்கவேண்டும்’.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, to discuss about the general policy and the hardships experienced by the mercantile community I move the cut motion standing in my name—

‘that the allotment of Rs. 1,32,09,200 under Demand No. III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration, be reduced by Rs. 100’.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பலமுனை விற்பனை வரியை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றி அமைப்பதுபற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொதுவிற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் ஒருமுக விற்பனை வரி விதிப்பதுபற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : சிறு வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி விதிப்பதில் சுலபமான நடைமுறை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க, என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மறைமுக வரிகளை அதிகரிப்பதைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

[1967 ஜூன் 28]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : விற்பனை வரியை எமாற்றாமல் தடுக்க தக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி போடாமல் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எடுத்துக்கூற என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : விவசாயத்திற்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான எல்லாப் பொருள்களையும் விற்பனை வரி போடாமல் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எடுத்துக்கூற என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மணிலா பயிர், மற்ற ஏனைய எண்ணெய் வித்துக்கள் மீது விற்பனை வரி போடாமல் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல என் பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்—

‘கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,32,09,200-ல் 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்’.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The Demand that I have just now moved before this House relates to the administration of the major revenue yielding department in the Government. This Department has contributed a revenue of Rs. 55.96 lakhs upto the end of March 1967 out of a total of Rs. 95.63 lakhs of revenue from the State taxes in 1966-67. The major enactment that yields the bulk of the revenue in the State is the Madras General Sales Tax Act, 1959. The yield of revenue from this Act has risen from Rs. 25.66 lakhs in 1964-65 to Rs. 29.95 lakhs in 1965-66. In the year 1966-67, the tax yield was expected to be Rs. 3000 lakhs. The trend of collection was so good that the budget estimate was revised and fixed at Rs. 35.50 lakhs. The actual receipts up to March 1967 come to Rs. 35.73 lakhs. The budget estimate for 1967-68 has been fixed at Rs. 38.90 lakhs.

Another important enactment that comes under this Demand is the Central Sales Tax Act, 1956. Under this Act, the yield of revenue in 1966-67 is Rs. 860 lakhs and the Budget Estimate for 1967-68 is Rs. 10.21 lakhs. The increased estimate is due to the fact that the Central Government had increased the general rate of tax under this Act from 2 per cent to 3 per cent with effect from

1967 ஜூன் 28]

[Thiru K. A. Mathialagan]

1st July 1966. But the benefit of such increase was not taken advantage of fully by this Government in the previous year because of the prevailing general rate of tax of $2\frac{1}{2}$ per cent. This House has just passed a legislation under the Madras General Sales Tax Act to rectify this position. These are in brief :—

(1) increase of the general rate of multi-point tax from 2 per cent to 3 per cent ;

(2) increase of the rate of single-point tax on luxury goods covered by items 1 to 14 of the First Schedule to the Act from 11 per cent to 12 per cent ;

(3) increase of the rate of tax on other single-point goods coming under the First Schedule (other than chicory, coffee, tea, soap, kerosene, chemical fertilisers and bullion and specie) by half-a-per cent over the existing rates ;

(4) increase of the rate of tax on declared goods specified in the Second Schedule to the Act (other than cotton and cotton yarn) from 2 per cent to 3 per cent in the case of coal including coke in all its forms, iron and steel, jute, oil seeds (other than groundnut) and raw hides and skins, and from 1 to $1\frac{1}{2}$ per cent for dressed hides and skins.

The increases in the rates of tax have been made after taking into consideration the impact on the common man and the agricultural production, as may be seen from the exception made in the case of articles like chicory, coffee, soap, tea, kerosene, cotton, cotton yarn and chemical fertilisers and groundnut while increasing the rates in respect of other articles.

The result of this enactment as far as the Central Sales Tax Act is concerned would be that in most of the cases where the general rate of tax under the Madras General Sales Tax Act would apply, this Government would get tax at 3 per cent under the Central Sales Tax also.

The revenue under the Madras Sales of Motor Spirit Tax Act has increased from Rs. 204 lakhs in 1959-60 to Rs. 385.15 lakhs in 1965-66. With effect from 1st December 1965 the rate of tax on petrol and diesel oil have been enhanced from 9 paise to 10 paise per litre and from 8 paise to 10 paise per litre respectively. Consequently, the receipts under this head in 1966-67 was Rs. 460 lakhs and the Budget Estimate for 1967-68 is Rs. 520 lakhs.

Under the Madras Entertainment Tax the Revised Estimate for 1966-67 has been fixed at Rs. 512 lakhs and the Budget Estimate for 1967-68 at Rs. 566 lakhs. The levy of surcharge on Entertainment Tax and on show tax by the local authorities under the Madras Local Authorities Finance Act, 1961, has contributed to the increase of revenue under this head. Nine per cent of the collections under the Madras Entertainment Tax Act is distributed to the Municipalities and Panchayats while the surcharge is credited in full to the funds of the Municipalities and Panchayat Unions concerned.

[Hiru K. A. Mathialagan]

[1967 ஜூன் 28]

The revenue derived under the Madras Betting Tax Act, 1935 was Rs. 63-66 lakhs during 1965-66. The revised estimate for 1966-67 is Rs. 69-88 lakhs and the Budget Estimate for 1967-68 is Rs. 67-69 lakhs. The rate of tax on book-makers and for electric totalisators for Madras races is 12½ per cent and in respect of others, it is 15 per cent.

I had already mentioned the changes in the structure of the Sales Tax Act that have been passed by this House a few days ago. One of the serious handicaps in the effective administration of this enactment is lack of power of inspection, search and seizure by the officers in a case of suspected evasion. This was occasioned by a decision of the High Court of Madras which held that the provisions of search and seizure under the Madras General Sales Tax Act, 1959 were invalid. Consequently, the Government obtained a partial stay of the operation of the decision of the High Court from the Supreme Court. The appeal filed before the Supreme Court is expected to come up shortly. The Government are anxiously awaiting the decision of the Supreme Court in this case. I should also refer to the fact that the Government formerly proposed to bring a Bill to amend the Act to provide for search under adequate safeguards but had to drop it subsequently. This Government would take further action in this matter after receipt of the decision of the Supreme Court.

This Government is also interested in the smooth administration of the tax laws. It has therefore convened a meeting of the State Sales Tax Advisory Committee wherein many of the difficulties experienced by the trade in the enforcement of the Act were examined and remedial measures were undertaken. It was, for instance, decided at the last meeting that Tamil language should be used by the assessing officers right up to the stage of issue of preliminary notice in the case of dealers who maintain accounts in Tamil. The Government had also accepted to a large extent the recommendations of the sub-committee set up by it on 17th April 1965 on the question of simplification of procedures under the Sales Tax Acts and Rules. Amendments to the Act and the Rules to implement all the accepted recommendations would be made wherever they are necessary. The Bill passed by this House also provides for raising the limit of turnover for exemption under Section 3 (1) of the Act from Rs. 10,000 to Rs. 15,000. Correspondingly, the turnover limit for exemption from registration has been raised from Rs. 7,500 to Rs. 10,000. Even though these proposals would result in a loss of revenue of about Rs. 21 lakhs to the State exchequer, this bold step was taken by this Government as a first step to offer relief to the poorer sections of the mercantile community. Another step taken up by the Government as a measure of relief to the poorer sections of the trade is increasing the limit of turnover of composition under Section 7 of the Act from the present limit of Rs. 50,000 to Rs. 75,000. The Government have not also effected any change in the position for the dealers with turnover up to Rs. 20,000. In the case of other

1967 ஜூன் 28]

[Thiru K. A. Mathialagan]

dealers falling under this group, marginal adjustments have been made raising the compounded levy to a range of 1.3 per cent to 1.7 per cent. This is justifiable because the composition rates were fixed when the multi-point rate of tax was 2 per cent whereas the general rate has been raised to 2½ per cent and now again to 3 per cent. As mentioned by me before this House while piloting the Bill for amending the Madras General Sales Tax Act, 1959, these measures are expected to give considerable relief to about 20,000 dealers.

The Act provides for an appeal from the orders of the assessment officers to the Appellate Assistant Commissioners. An appeal against the orders of the Appellate Assistant Commissioner lies to the Sales Tax Appellate Tribunal. There are at present two Benches, one at Madras and another at Madurai. With a view to reduce the arrears on the file of the Madras Bench the Government have sanctioned the constitution of an additional Bench at Madras with a judicial officer and a departmental officer. As a consequence of the raising of the limit of compounding of tax to Rs. 75,000 and for quicker disposal of appeals by the Madras Sales Tax Appellate Tribunal, the Government have decided to enhance the monetary limit of turnover involved in appeals to be dealt with by a single member of the Tribunal from Rs. 50,000 to Rs. 1 lakh.

In regard to the administration of the Madras Entertainment Tax Act also, the Government are actively considering special steps to be taken to ensure that evasion is put down considerably and every pie of revenue that is due to the State is collected fully and fairly. With these words, I commend the Motion to the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று காலை 10-30 மணிக்கு நடைமுறை விதிக்குமுனின் கூட்டம் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்று மாலை 3-30 மணிக்கு மோட்டார் வண்டிகள் திருத்த மசோதா விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதையும் அறிவிக்கிறேன்.

*** திரு. கே. வியைகம் :** மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தப் பிரேரணையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆரம்பத்தில் அதிகமாக மக்களுக்குத் துன்பம் தர மாட்டாது என்ற கருத்திலேதான் போடப்பட்டது. அன்று நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட குறைபாடு, நிதி நிலைமையிலே ஏற்பட்ட குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்கு இது ஒன்றும் மக்களுக்குப் பெருத்த பாதகத்தைத் தராது என்று நினைத்துத்தான் போடப்பட்டது. ஆனால் இது மேலும், மேலும் அதிகமாக வருவாயை நமக்குத் தந்து, காமதேனு என்று வருணிக்கக் கூடிய அளவுக்கு, நமக்கு இந்தத் துறையிலேயிருந்து வருவாய் கிடைக்கிறது. அரசாங்கம் செம்மையாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்றால், வருவாயை வைத்துத்தான் நடத்த முடியும். பெரும்பாலும் அதிகமாக அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வருவது இந்தத் துறையில்தான். இந்தத் துறையை வைத்துத்தான் அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்ற உணர்வு எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இது காமதேனு போன்று இருப்பதால், இதையே வைத்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் அமைச்சர் பேசும்பொழுது எல்லாம் இதன் மூலம் ஒரு புதிய வரியைக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1967 ஜூன் 28]

ம.ப.
10-3*

இந்த வரி எப்படி இருக்கிறது? முதலில் $\frac{1}{2}$ பர்சண்ட், பிறகு 1 பர்சண்ட், $1\frac{1}{2}$, 2, $2\frac{1}{2}$ —இப்போது 3 பர்சண்ட் அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. இப்படி வருவாயை உயர்த்துவதற்காக யார் மீது வரி போடுகிறோம் என்று அமைச்சர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

(திரு. ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி தலைமை.)

இந்த வரியை வியாபாரிகள் தருகிறார்கள் என்ற எண்ணம் போக வேண்டும். இது வியாபாரிகள் தரும் வரி அல்ல. இதற்குப் பெயர்கூட பர்சேஸ் டாக்ஸ் என்று வைக்கலாம். இதிலே எவ்வளவு சிக்கல் இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆண்டுதோறும் மாண்புமிக் கோரிக்கையின் பேரில் விவாதிக்கும்போது ஒரே விதமாகத்தான் சட்டசபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் இதிலுள்ள துன்பங்களையும், கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. இன்று அமைச்சராக இருப்பவர்கள் முன்பு எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் போது இதே மானியத்திற்கு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்து அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதற்காக வெளியேறிய பெருமையும் உங்களுக்கு இருக்கிறது. அவ்வாறு வெளியேறியது ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டு முன் பின் இருக்கலாம். வெளியேறுகின்ற அளவுக்குக் கூட அன்று இருந்த மனப் பாண்மை மாறி இன்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இதைத் தகராறு இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களா என்று எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இந்த மன மாற்றம் வரவேண்டுமென்பது தான் எங்களுடைய எண்ணம். அப்படி இதைக் கொண்டுவரும்போது யார் மீது வரி போடவேண்டும், எவர் மீது வரி போட வேண்டும், வியாபாரிகள் தங்களுடைய கையிலிருந்து அதனைத் தருகிறார்களா அல்லது மற்ற வர்களிடம் வசூலித்துத் தருகிறார்களா என்பதுதான் பேச்சு. இந்த வரியைப் பொருள் வாங்குகின்றவனிடமிருந்துதான் வசூலித்துத் தருகிறார்களே தவிர, எவருமே கையை விட்டுத் தருவதில்லை. ஹோட்டல் நடத்துபவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரண ஹோட்டல் நடத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள், பெரிய ஹோட்டல்கள் நடத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள். பெரிய ஹோட்டல் நடத்துபவர்கள் பில் கொடுக்கும்போது அதிலேயே சேல்ஸ் டாக்கையையும் போட்டுத் தருகிறார்கள். அங்கு போகின்ற வர்கள் வசதியுள்ளவர்களாகையால் அவர்கள் கவலைப்படாமல் அதைத் தருகிறார்கள். ஆனால் சிறு சிறு ஹோட்டல்களில் சேல்ஸ் டாக்கைப் பொதுமக்களிடம் இருந்து வசூல் செய்வதில்லை. இந்தச் சிறு ஹோட்டல் வியாபாரிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் கன்ஸ்யூமரிடமிருந்து வசூல் செய்துதான் தருகிறார்கள். அந்த வியாபாரிகள் ஒரு கலெக்டிங் எஜென்சியாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். Conduit pipes between the Government and the consumers. அவர்கள்தான் மத்தியில் இருந்து வரியை வசூலித்துத் தருபவர்கள். நம்முடைய எஜென்டுகளாக இருக்கிற அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் தொல்லை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய எண்ணம். நானே ஒரு வியாபாரி என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் எவ்வளவு தூரம் பயப்படுகிறார்கள், தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பது எவ்வளவுதான் சொன்னாலும் புரியாது; அனுபவித்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இங்கே பெரும்பாலும் அரசியல்வாதிகள்தான் வருகிறார்கள். வியாபாரிகளுடைய துன்பம் இவர்களுக்குத் தெரியாது. சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர் என்றால் எப்பேர்ப்பட்ட வியாபாரியும் நடுங்குவான்; அதிகாரி வர வேண்டியதில்லை; அவருடைய டவாலி போட்ட பியூன் வந்துவிட்டாலே போதும், வியாபாரிகள் மெள்ள மெள்ள பின்னால் போவது வழக்கம். வரி வாங்க வருகிறார்களோ, எதாவது கன்டிரிபியூஷனுக்கு வருகிறார்களோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. வியாபாரிகள் மறுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொல்லலாம். கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொன்னவுடனேயே "I want to check your accounts" என்பான். பிறகு ஆண்டுவந்தான் அவனைக் காப்பற்ற வேண்டும். (குறுக்கீடு) நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு வேறு வழி இல்லை. எத்தனை குறுக்கிட்டாலும் அதற்குத் தகுந்த பதில் சொல்ல தேர்ச்சி பெற்றவன்.

1967 ஜூன் 28]

[திரு. கே. வினாயகம்]

தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட அந்த அளவுக்கு அதிகாரத்தைச் செலுத்தியதைப் பார்த்ததில்லை; அந்த அளவுக்கு கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் செய்கிற ஜபர்தஸ்து வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை தரக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது. போன மாதம் ஒரு மாநாடு கூட்டி அமைச்சர் அவர்களையும் அழைத்திருந்தோம். நானும் அந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு 10 மணி வரை அமைச்சர் வராததால் சென்று விட்டேன். அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் வந்து போனதாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஆறுதல் சொன்னார்களே தவிர, இதிலே இருக்கும் துன்பங்களைத் துடைக்கும் வழிவகை ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

கலெக்டிங் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கின்ற அந்த வியாபாரிகளிடம் உத்தியோகஸ்தர்கள் காட்டுகின்ற ஜபர்தஸ்தைப்போக்க அண்ணா அவர்கள் வழி செய்வார்கள் என்று தெரியும். அவர் மனத்தில் அது பதிந்தால் அதற்கான வழிகள் அவர்களுக்குத் தோன்றும். அவர் ஆட்சி நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இவ்வளவும் சொல்லுகிறேன். இருக்கிற வியாபாரிகள் அவர்களை வாழ்த்த வேண்டும். வியாபாரிகளுக்கு இருக்கின்ற தொல்லைகளைப் போக்க வேண்டும். வெறும் பிரசாரம் செய்தால் போதாது. உதார குணத்தோடு உங்களுடைய அதிகாரிகள் மெர்கண்டைல் கம்யூனிடினை நடத்த வேண்டும்.

கணக்கு விஷயமாக எடுத்துக்கொண்டால் அந்த அதிகாரி சொல்லுகிற முடிவுதான் "The last word in their Bible"—கடைசி முடிவு. வியாபாரிகள் என்னதான் சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். போன ஆண்டு 50,000 டர்ன் ஒவர், இந்த ஆண்டு எப்படி 45,000 ஆக இருக்கும்? ஐயாயிரம் ரூபாய் குறைந்ததற்கு என்ன காரணம்? "In my best of Judgment" 75,000 என்று போடுகிறேன் என்று போட்டுவிடுவார்கள். வியாபாரிகளுக்கு விமோசனமே இல்லை. It is always on the high side. That is the last word in his judgement. அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதன்படி கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு வாங்குவதில் கறராக இருக்கிறார்கள் உங்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்கள். அவர்கள் திறமைசாலிகள். கசக்கி பிழிந்து அரசாங்கத்திற்கு வருவாயை வசூலித்துக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். "நீங்கள்தானே அதைக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்; இப்போது என்னிடம் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்" என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். கண்டிப்பாக வாங்க வேண்டியதுதான். வாங்குகின்ற விதம் இருக்கிறதே, முறை இருக்கிறதே, அது சரியானதுதானா? அதிகாரி கணக்குத் தவறு என்று சொல்லி அதன்பேரில் வியாபாரி அப்பீல் செய்தால் என்ன ஜட்ஜ்மென்ட் வருகிறதோ அதைப் பார்த்துத்தான் எவ்வளவு கட்ட வேண்டுமென்று முடிவு செய்ய வேண்டும். Once having been assessed, it is your duty to shell out the money to the last pie. Like Shylock they demand it.

அப்படித் தருகிற அளவுக்கு நாங்களும் இருக்கிறோம். கொடுத்ததான் வருகிறோம். இந்தச் சட்டத்திலே இந்த விதியைத் திருத்த வேண்டும். நான் அப்பீல் செய்து அதிலே முடிவாவதற்கு எத்தனை நாள் ஆகிறதோ அது வரை நான் அந்த வரித் தொகையைக் கொடுக்காமல் இருக்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அதுதான் சிவில் கோர்ட்டில் நடக்கிறது. கிரிமினல் கோர்ட்டில் நடக்கிறது. ஆனால், சேல்ஸ் டாக்ஸ்கு மட்டும் என்ன விதி விலக்கு? 'ஆட்சி நடக்க வேண்டாமா? வருவாய் வேண்டுமே! எல்லோருமே கோர்ட்டுக்கு அப்பீலுக்குப் போய்விட்டால் என்ன செய்வது?' என்று சொல்லலாம். அண்ணா அவர்களுக்கு ஆர்க் மென்ட் செய்யவதற்கா தெரியாது. He is an adept in argument and counter-argument. அப்படிச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்வதில் பொருள் இல்லை. வியாபாரிகள் நம்மை வாழ்த்த வேண்டும். வரியை வாங்கித் தருபவர்களுக்கு, கலெக்டிங் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கின்ற அவர்களுக்குத் தொல்லை இல்லாத அளவுக்குத் திருத்தி அமைக்க வேண்டியது நியாயமானது. (குறுக்கீடு) அண்ணா அவர்கள் சொல்கிறார்கள்

[திரு. கே. விநாயகம்]

[1967 ஜூன் 28]

* வியாபாரிகள் இங்கு வந்திருக்கிறார்களா? வக்காலத்து வாங்குகின்றாயே என்று. இந்தச் சபை அங்கத்தினர் என்ற உரிமையில் பேசுகிறேன். அவர்களிடம் ஊதியம் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் தானும் ஒரு வியாபாரி என்று சொன்னதால் 'உங்கள் நண்பர்கள் வந்திருக்கிறார்களா' என்று கேட்டேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : வியாபாரிகள் வைத்திருக்கிற கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய அதிகாரிகளுக்கு நாம் உரிமை தந்தோம். அன்று நானும் இருந்தேன் சட்டசபையில். இந்த அளவிற்குப் போகும் என்று தெரியாது; அப்படித் தெரிந்திருந்தால் அன்றே அதை மறுத்திருப்பேன். Right to search the accounts even in their private apartment—அது ஒன்று இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு போன வருடம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒரு ராணுவ தர்பார் என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்காக நான் எவ்வளவோ வழக்குகள் கூட போட்டு போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூவில் அல்லது ஹைகோர்ட்டில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறேன். தணிக்கை செய்வதற்கு உள்ளே போகிறார்களே இதில் ப்ரைவேட் அப்பார்ட்மெண்டுகளைக் கூட விடுவதில்லை. கணக்குகளை மாற்றுகிறார்கள் வியாபாரிகள் என்பது தெரியும். Because they are a very intelligent community when compared to Government officials அதில் தவறு செய்கிறார்கள், ஏமாற்றுகிறார்கள்; அதுதான் மனித இயல்பு. Unless the national character of the average Indian improves, there is no salvation அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பூஜை அறையில் அல்லது படுக்கை அறையில் அல்லது ப்ரைவேட் அப்பார்ட்மென்ட்களில் எல்லாம் பூட்ஸ்களைப் போட்டுக் கொண்டு, பெண்களும், ஆண்களும் உறங்கும் சமயத்தில், காலை நான்கு மணிக்கு அங்கு Red Hills போய்—with revolvers in their hands and a posse of constables in jeeps—இப்படி ஜபர்தஸ்துடன் உள்ளே சென்று கணக்குகளைப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லி நுழைகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எப்போது நடந்தது?

திரு. கே. விநாயகம் : இதைச் சொல்லக் காரணம், நல்ல ஆட்சி வந்திருக்கிறபோது நீங்கள் தவறு செய்யக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இந்த நிகழ்ச்சிக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் எந்தவித தொடர்பும் இல்லை. அமைச்சர்கள் சட்டம் போடுகிறார்களே தவிர, நிறைவேற்றும் பொறுப்பு அதிகாரிகளுக்குத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் கேட்டது, உண்மையிலேயே தெரியாமல் கேட்டதுதான். இவ்வளவு பயங்கரமான நிகழ்ச்சி எந்த ராஜ்யத்தில் நடந்தது என்று வருத்தப்பட்டு என்றைய தினம் என்று கேட்டேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் நடக்கிற விஷயம் தெரியாது என்று சொன்னால் அதை நம்பப் போவது நானல்ல. I am the last man to believe all this story. எக்ஸ்போஸ் செய்ய வேண்டும்; அவர்களின் பூட்டி அது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் ஸெனித் எலக்ட்ரிகல் கம்பெனியை அதிகாரிகள் சோதனை போட்டது பற்றி, மாதவரம் அருகில் செய்தது பற்றி, குறிப்பிட்டார்கள். நேர்மாறாக, அங்கு அதிகாரிகள் சென்று சட்டப் படிச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் துப்பாக்கிகளை வைத்துக்கொண்டு மிரட்டப்பட்டு அதற்குப் பிறகு அதிகாரிகள் போலீஸ் உதவியோடு கணக்கு வழக்குகளை எடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டது. அது கோர்ட் வரை போன விவகாரம்.

1967 ஜூன் 28]

THIRU T. MARTIN : The matter relating to the Zenith Electric Company is pending for decision by the Court. Therefore it is not advisable to speak about that in this Honourable House.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Any matter before the Court can be referred to, but not commented upon.

THIRU T. MARTIN : The remarks made by the Hon. Minister for Revenue amounted to remarks about the merits of the case.

மாண்புமிகு தலைவர் (திரு ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி) : வழக்குகள் மெரிட் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை. குற்றச் சாட்டுகள் பற்றித்தான் சொன்னாரே தவிர, சாதகம், பாதகம் பற்றி விமர்சிக்கவில்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : அந்த வழக்குகள் பற்றி நான் பேசவில்லை. அமைச்சர் அவர்களும் அதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. நான் சொல்வது, நான் சொல்கிற நிகழ்ச்சி, ஒரு பெரிய ரைஸ் மில் முதலாளி பற்றியது, அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு நான் ஒரு வழக்குப் போட்டேன். Officers in excess of their duty entering into the private apartments of an individual is highly derogatory to prestige என்று வழக்குப் போட்டேன். காமப்ரமைஸ் ஆகி விட்டது. அதன் மீட்டைல்லுக்கு நான் போகவில்லை, அன்று முதல் சிறிது தணிந்திருந்தது. பிறகு எக்காரணத்தினாலோ அதிகப்பட்டுக் கடைசியில் ஒருவேளை அதிகாரிகளுக்குப் போன தகவல்களை வைத்துக் கொண்டோ என்னவோ அது தணிந்தது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கக் கூடாது. அதற்காக ஒரு அமென்மென்ட் கூட கொண்டுவர வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள் முந்திய சர்க்கார். இப்போது நம் சர்க்கார் யோசித்துப் பார்த்து அதிகாரிகள் பக்குவமான முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கணக்குகளை ஒளித்து வைக்காமல் இருக்கும்படி வியாபாரிகள் சார்பில் நீங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. விநாயகம் : அப்படிப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வது அவ்வளவு எளிதல்ல. குளிக்கிற அறைகளில் கிளிமா நடிகைகள் எல்லாம் அவர்கள் சொத்துக்களை மறைத்து வைத்துக்கொள்ளுகிற சாமர்த்தியம் படைத்த நாடு நம் நாடு. எல்லா மக்களுக்கும் நான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அங்கத்தினர் அவர்களை நடிகைகளின் குளிக்கும் அறை வரை போகச் சொல்லவில்லை. வியாபாரிகளின் அப்பார்ட்மென்ட்ஸ் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : சிறிது மனிதாபிமானத்தோடு அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டால் போதும். வியாபாரிகளும் மனிதர்கள்தான். அவர்களிடம் இருந்து நமக்கு வருவாய் கிடைக்கிறது. அவர்களும் இந்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்ற எண்ணத்தோடு நம் அதிகாரிகள் அவர்களை அணுகுவல் மட்டும் போதும். வரி வசூல் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு நாம் சரியாக வசூல் செய்தால் நமக்கு வேறு வரிகளே வேண்டியதில்லை. இதைவிட மூன்று பங்கு அதிகம் வரும். இது, நான் யாருக்காகப் பேசுகிறேனோ அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆயினும் இதைச் சரியாகக் கவனித்து கடைசிப் பைசா வரையில் வசூல் செய்வது ஆட்சி நடத்துகிறவர்களின் பொறுப்பு. தமிழில் கணக்கு வைக்கலாம் என்று

உரிமை தந்திருக்கிறார்கள். மெத்த நன்றி. நோட்டீஸ் போன்ற விவகாரங்கள் எல்லாம் தமிழில்தான் தரப்படுகிறது. ஆனால் இப்போதுள்ள தமிழை யார் புரிந்துகொள்வார்கள்? யாருக்குத்தான் தெரியும்? நோட்டீஸ் வருகிறது, அதை வியாபாரிகள் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறார்கள். என்டர்டெயின்மென்ட்ஸ் டாக்கஸ் பற்றி ஒருவார்த்தை. இந்த என்டர்டெயின்மென்ட்ஸ் டாக்கஸ் ஓரளவு சென்னைில் முறையாக நடக்கிறது, முறையாக வசூலிக்கப்படுகிறது. என்பதும், ஏமாற்ற வழியில்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அந்தக் குறைபாடு பெரும்பாலும் இங்கில்லை. கிராமங்களில் என்ன நடக்கிறது? கிராமங்களில் உள்ள ரேங் டாக்கீஸ்களில் நல்ல வருமானம் வருகிறது. இரவு 12 மணி வரையில் சாரி சாரியாக பெண்கள் * * * போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கை வைத்துப் பார்த்தால் நமக்கு ஏராளமான வருமானம் அத்துறையிலிருந்து வர வேண்டும். ஆனால் வருவது என்ன? ரொம்பக் குறைவாகத்தான் வருகிறது. உள்ளே போய்ப் பார்த்தால் 20 பேர்களிடம் டிக்கட்டுகள் இருக்கும், 80 பேர்களிடம் இருக்காது. அதிகாரிகள் இதைக் கண்காணிக்கக் கூடாதா? அப்படிச் செய்தால் ஒரு காமதேனு அல்ல, ஆறு காமதேனு அளவிற்கு வருமானம் வரும். ஆனால் இது சம்பந்தப்பட்ட என்டர்டெயின்மென்ட்ஸ் டாக்கஸ் ஆபீசர்கள் ஒளி டிக்கட்டுகளுக்கு சீட்டுக் கொடுத்து அனுப்புகிறார்கள் கொட்டகைக் காரர்களுக்கு. Complimentary tickets with the retinue of his officers and what not—everybody that is attached to him get the privilege of entering into the tent. இதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். இதில் அக்கறை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வெட்டுப் பிரேரணையை பலமாக அழுத்தத் திருத்தமாக வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு என் வேண்டுகோள் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சினிமாக்க் கொட்டகைகளுக்குச் செல்லும் பெண்களைப் பற்றிக் கூறிய சில சொற்றொடர்களைப் பேரவை நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு தலைவர் திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : அவற்றை நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

*திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மசோதாமிது பங்கு பெற வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த விற்பனை வரி மசோதாவை முன் மொழிந்த அமைச்சர் அவர்கள் வியாபாரிகளுக்கு நன்மை நாட்களாக இருந்துவரும் குறைபாடுகளை, இருபது ஆண்டுகளாக வியாபார சமுதாயத்தில் உள்ள சிறிய வியாபாரிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய குறைகளை, நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று மாநாடுகள் சார்பிலும், அந்தந்த வியாபார சங்கங்கள் சார்பிலும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பிவைத்த வண்ணமிருந்தது. அந்தப் பெரும் குறையை இப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற விற்பனை வரித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நீக்கும் வகையில், சிறு வியாபாரிகளுக்கு 10,000 ரூபாய் அளவுக்கு விதி விலக்கு இருப்பதை 15,000 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தியிருப்பதைக் கண்டு கிட்டத்தட்ட 16,000 சிறு வியாபாரிகள் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சிறு வியாபாரிகள் மட்டுமல்லாமல், வியாபாரிகள் கழகம் என்று சொல்லுகிற, தமிழ்நாடு வர்த்தகக் கழகம் தன்னுடைய ஆழ்ந்த மகிழ்ச்சியை மிக்கப் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், கம்பவுண்ட் செய்கிற முறையில் 50,000 ரூபாய் வரம்பு இருந்ததை 75,000 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பது குறித்து வியாபாரிகள் சமுதாயம் சர்க்காருக்கு என்றென்றும் மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

1967 ஜூன், 28]

[திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

விலக்குகள் மூலம் கிட்டத்தட்ட 21 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், 18 சத விழுதம் விற்பனை வரி செலுத்தக் கூடியவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருந்தாலும், 16,000 வியாபாரிகள் விலக்குப் பெறுகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து வியாபாரிகள் சமுதாயம் மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் சர்க்கார் யார் யார் தாங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை எண்ணத்தின்கீழ் இந்த விற்பனை வரி முறையிலே ஒரு சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பது பெரும்பாலும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். இன்னும் கூட வெளிப்படியாகச் சொல்லப்போனால், எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வினியகம் அவர்கள் சில துறைகளில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தத் துறைகளின் மீது அதிகமாகக் கவனத்தைச் செலுத்துவோமானால், இப்போது வருகிற வருவாயை விட 25 சத விதிகம் வருவாய் கூடுதலாகக் கிடைக்கும் என்று அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

இங்கு ஒரு சில பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு, விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற பொருள்களில் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு, அந்தப் பொருள்களுக்கு வரியில்லை என்றாலும், அதற்கு லைசென்சுக் கட்டணம் என்ற முறையிலே வசூலிக்கப்படுமே யானால் பல கோடி ரூபாய்கள் சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல துறைகளில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு, விற்பனை வரியே இல்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, லைசென்சுக் கட்டணம் வைத்து, லைசென்சுக் கட்டணத்தின் மூலம் வரியைப் பெறுவது என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்படுமானால், அதிலே பல கோடி ரூபாய் கள் வருமானம் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே மிகப் பணிவனப்போடு அரசுக்குக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வரியை வசூலிக்கக்கூடிய அதிகாரிகளினுடைய தொல்லைகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த நிலைமை இனி தொடர்ந்து குறைக்கப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். மக்களாட்சி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலும் இந்த ஆட்சியில் வியாபாரிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும், தமிழக மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலும், முன்பைப் போல விற்பனை வரி அதிகாரிகள் வியாபாரிகளையும், பொது மக்களையும் தொல்லை செய்யும் நிலை ஏற்படாது என்பது எனது கருத்து.

இந்த நிலையைப் பார்க்கும் நேரத்தில், கமிஷன் கடை வைத்திருக்கிற வர்களிடத்தில், தரகு மண்டி வைத்திருக்கிற வியாபாரிகளிடத்தில், தரகு வியாபாரம் செய்கிறவர்களிடத்தில், சுற்றி இருக்கிற கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் பொருள்களைக் கொண்டுவருகிற நேரத்தில், சரக்குகளை வழி யிலேயே அதிகாரிகள் நிறுத்தி, “இந்தச் சரக்கு உன்னுடையது என்று உன்னிடத்திலே தகுந்த ஆதாரம் இருக்கிறதா? உன்னிடத்திலே தகுந்த ரசீதுகள் இருக்கின்றனவா?” என்று கேட்டு, “இல்லை” என்றால் உடனே அவர்களிடமிருந்து வரியை வசூலிக்கிறார்கள். கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயி, தனக்கு 5 மூட்டை, 10 மூட்டை தானியம் விளைந்தால், அதை நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்து, கமிஷன் கடையில் விற்பனை, அதைக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்தலாம் என்று கருதுகிற எழுதப் படிக்கத் தெரியாத விவசாயிகள் லாரியில் போட்டு ஏற்றிக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் இடையிலே செக்போஸ்டில் நிறுத்தி மூட்டைகளுக்கு வரி வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். பெரும்பாலும் சேலம் மாவட்டத்தில், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அநூர் வட்டத்திலிருந்து சேலத்திற்கு வரும் விற்பனைச் சரக்குகளை 20—30 விவசாயிகள் சேர்த்து ஒரு லாரியைப் பேசி, மூட்டைகளைப் போட்டுக் கொண்டுவருகிறார்கள். லாரியிலே பல மூட்டைகள் இருக்கும். அவரை, கொள்ளு, கொட்டைமுத்து, தனியா—இப்படி பல மூட்டைகளைப் போட்டுக் கொண்டு வியாபார ஸ்தலங்களுக்கு வரும் நேரத்தில், வழியில் இருக்கிற தோப்பூர் செக்போஸ்டிலும், மஞ்சவாடி செக்போஸ்டிலும் மூட்டைகளை

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1967 ஜூன், 28]

2 ஸ்பாய், 3 ஸ்பாய் வரியை வசூலிக்கிறார்கள். அந்த வரியை வசூலிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் அதற்கு ஒரு முறை வைத்திருந்தார்கள். அந்த முறையிலே என்ன வைத்திருந்தார்கள் என்றால், விவசாயிகள் தனக்கு விளைந்த சரக்குகளை விற்பனைக்குக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் கிராம முன்சீப்பிட்டத்திலிருந்தோ அல்லது ஊராட்சி மன்றத் தலைவரிடத்திலிருந்தோ அது விவசாயியின் சரக்கு என்று அத்தாட்சிப் பத்திரம் வைத்திருந்தால் அதை விட்டுவிட வேண்டும் என்ற ஒரு முறையை வைத்திருந்தார்கள். அந்த முறையை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் கிராம அதிகாரி, கிராம கணக்கப்பிள்ளை, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றிப்புத் தலைவர், தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆகியவர்கள், “இந்த கிராமத்திலிருந்து ராமசாமி கவுண்டர் நான்கு மூட்டை தானியம் சேலத்திற்குக் கொண்டு போகிறார் என்று நற்சான்று கொடுத்தால் விற்பனை வரி வசூலிக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், கிராம அதிகாரியோடு இந்த நிலையில் நான் சொன்னவர்களையும் சேர்த்து, அவர்கள் ரசீது கொடுத்தாலே போதும் என்ற நிலையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில், சில பொருள்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய முறையில் பல பொருள்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்திருப்பது போல மேலும் சில பொருள்களுக்கு விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இங்கே தயார் செய்திருக்கிற தேங்காய் நாரக் கயிறு போன்ற பொருள்களுக்கு நம் மாநிலத்தில் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதே கயிறுக்கு அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்தில் மாநில சர்க்கார் வரியும் இல்லை, மத்திய சர்க்கார் வரியும் இல்லை. நம் தமிழ் நாட்டில் இந்தத் தேங்காய் நாரக் கயிறுக்கு மாநில சர்க்கார் வரியும் இருக்கிறது, மத்திய சர்க்கார் வரியும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு வரிகளும் சேர்ந்து, 5 சத வீதம், 6 சத வீதம் வரி ஆகிறது. கேரளத்தில் உற்பத்தியாகிற கயிறு வட மாநிலத்தில், வங்காளத்தில், பம்பாயில் விற்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கயிறு வங்காளத்திலேயும், பம்பாயிலேயும் விற்கப்படுகிற நிலைமை வருகிறது. இந்த நிலைமை ஏற்படும்போது, கேரளத்தில் உற்பத்தியாகிற கயிறை விட, தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகிற கயிறு, தமிழ்நாட்டில் இரண்டு வரிகள் போடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், நிலையில் 5—6 சத வீதம் அதிகமாக ஏறுகிறது. அப்படி நிலை ஏறுகிற காரணத்தினால் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கயிறின் விற்பனை குறைகிறது. கேரளத்தில் உற்பத்தியாகிற கயிறின் விற்பனை அதிகமாக நடைபெறுகிறது. இந்தக்கயிறுகள் வெளி நாடுகளுக்குக் கூட ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கயிறின் நிலை 5—6 சத வீதம் அதிகமாக இருப்பதால் தமிழ்நாட்டு வியாபாரிகள் பெரிதும் பாதிப்பு அடைகிறார்கள். கயிறு உற்பத்தி செய்வது காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரி என்று சொல்லப்படுகிற குடிசைத் தொழிலுக்கு ஒப்பானது. கயிறு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு இடத்தில் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 30 குடும்பங்கள், 120 பேர்கள், ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்று சொல்லப்படுகிற குடிசைத் தொழிலில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்கு சர்க்காரினால் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் கயிறு உற்பத்திக்கும் விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி விலக்கு அளிப்பதாலே சர்க்காருக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் ஒரு சில லட்சம்தான் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் வரி விதிக்கக்கூடிய முறையில் இன்னும் பல பொருள்களுக்குக் கூட வரி விதிப்பதில் எந்தவித ஆட்சேபணையும் இருக்காது. வரி எய்ப்பைத் தடுத்தோமானால் இப்போது வரக்கூடிய வரியை விட

1967 ஜூன், 28]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

இரண்டு மடங்கு அதிகமாக வரும் என்று மானியமிரு உறுப்பினர் வினயகம் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இரண்டு மடங்கு இல்லையென்றால், 50 சதவிகிதம் விற்பனைவரி அதிகமாக வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த வகையில் மாவட்டம்தோறும் மாவட்டத் தின் எல்லைக்குள்ளே, நிரந்தரமான செக் போஸ்டுகளை ஏற்படுத்தி, அதிகாரிகளையும் அமர்த்தி, லாரிகள் மூலம் போகும் சரக்குகளுக்கு வவுச்சர் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்காணித்து அனுப்பினால், பெரும் பாலும் வருவாய் கிடைக்க வழிவகை இருக்கிறது என்பதைப் பணி வன்போடு சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதே போல ரெயில் மூலம் வட மாநிலங்களிலிருந்து வாகனங்கள் மூலம் சரக்குகள் அனுப்பப்படும்போதும், பல வரி ஏய்ப்புகளுக்கு வாய்ப்பு வந்து சேருகின்றன. ஆகவே ரெயில்வே குட்ஸ் ஷெட்டுக்குப் பக்கத் திலேயே நிரந்தரமான செக் போஸ்டுகள் அமைத்து, ஒவ்வொரு ரெயில்வே பாஸுக்கும் பில் இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து, அதற்கான ரசீதுகளைச் சோதனை செய்தால், பெருவாரியான வரி கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த முறைகளைக் கையாண்டால், இன்னும் மேற்கொண்டு 50 சதவீதம் பெறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மு.ப. 11-0

அதோடு இந்த விற்பனை வரித்துறையில் பெரிய மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கும் சர்க்காருடைய கவனத் திற்கு என்னுடைய சிறிய யோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். பல இலாக்காக்களைச் சீர்திருத்தி, ஆட்குறைப்புச் செய்துவரும் நம்முடைய சர்க்கார், விற்பனை வரித் துறையில் இரண்டு இலாக்காக்களில் ஆட் குறைப்புச் செய்வதன்மூலம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை மீதம் காணமுடியும். ஏற்கனவே வெள்ளைக்காரன் காலத்தில், ஆந்திரமும், கர் னாடகமும், கேரளமும், தமிழகமும் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் 25 ஜில் லாக்கள் சென்னை ராச்சியத்தில் இருந்தன. அப்பொழுது ஒரு டெப்டி கமிஷனர் இருந்தார். இப்பொழுது, பல மாவட்டங்கள் பிரிந்து, மாநி லங்கள் பிரிந்த பிறகு தமிழகத்தில், அது தனியாகப் பிரிந்த பிறகு நான்கு டெப்டி கமிஷனர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு டெப்டி கமிஷனர்களும், சென்னையிலும், கோவையிலும், திருச்சியிலும், மது ரையிலும் இருக்கிறார்கள். சென்னையில் இருக்கும் டெப்டி கமிஷனர் அலுவலகம் சென்னை, தென் ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு முதலிய மாவட் டங்களை உள்ளடக்கியிருக்கிறது. கோவையில் இருக்கும் டெப்டி கமி ஷனர் அலுவலகம் கோவை, நீலகிரி, சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது; திருச்சியில் இருக்கும் டெப்டி கமிஷனர் அலுவலகம் திருச்சி, தஞ்சை, வட ஆற்காடு முதலிய மாவட்டங்களையும், மதுரையில் இருக்கும் டெப்டி கமிஷனர் அலுவலகம் மதுரை, ராம நாத்தூரம், திருநெல்வேலி, சூழமரி முதலிய மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கின்றன. இந்த நான்கு டெப்டி கமிஷனர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான வேலை என்னவென்றால்—அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை இல்லை—ப்ரமோஷன்கள் செய்வது, ஏ.சி.டி.ஓ.வை, டி.சி.டி.ஓ. வாச ஆக்குவது, டி.சி.டி.ஓ.வை, டி.டி.ஓ. வாச ஆக்குவது போன்ற ப்ரமோஷன்கள் தான். அதோடு, இடமாற்றம் செய்வது. அதாவது, இங்கே இருக்கும் ஆபீசரை, இன்னொரு ஊருக்கு மாற்றுவதான நிலைமை இருக்கிறது. இந்த இரண்டு வேலைகள்தான் அவர் செய்வது. இந்த வேலைக்காக ஏறத்தாழ ஏராளமான சர்க்கார் பணம் செலவழிக்கப் படுகிறது. இந்த டெப்டி கமிஷனருக்குச் சம்பளம் ரூ. 900 ஆபீஸ் மாணேஜர் ரூ. 350-ல் இருக்கிறார்; அங்கேயிருக்கும் ஹெட் கிளார்க்குக்கு சம்பளம், ரூ. 250, நான்கு யூ.டி.சி.கள் அவர்களுக்கு ரூ. 840 சம்பளம். எல்.டி.சி. களுக்கு ரூ. 450 சம்பளம். அவர்கள் மேல் ஒரு ஸ்டெனோ என்பவருக்கு ரூ. 180 டைப்பிஸ்ட் என்பவருக்கு ரூ. 140 அட்டென்டருக்கு ரூ. 90 ப்யூன்களுக்கு ரூ. 225 கார் அலவன்ஸ் கிட்டத்தட்ட ரூ. 1,000 கட்டட வடாடைக ரூ. 300 ஆக இந்த வகையில் ஒரு டெப்டி கமிஷனர் ஆபீசக்கு மாதம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 5,000 செலவழிக்கப்படுகிறது. அந்த முறையில் செலவாகும் அலுவலகத்தின்

[திரு. ஈ. ஆர். சிருஷ்ணன்]

[1967 ஜூன், 28]

பணி என்ன என்றால், அதிகாரிகளை மாற்றுவதும், உயர் பதவிகளுக்குப் போடுவதுமான வேலைகள் தான். இந்த நான்கு டி.சி. அலுவலகங்களையும் ஒன்றாக ஆக்கி, சென்னையிலேயே வைத்துவிட்டால், இன்றைக்கு ஏற்படும் செலவு, லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சர்க்காருக்கு மீதம் ஆகும். அதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, விற்பனை வரித் துறையில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. சிக்கல் மட்டுமல்ல, செலவினங்களைக் குறைக்கும் மார்க்கத்தையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முன்பு, டி.சி.டி.ஓ. வியாபாரிகளுடைய கணக்குகளை பார்த்து அசெஸ்மெண்ட் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். இப்பொழுது ஜே.சி.டி.ஓ. என்கிற அதிகாரியைப் புதிதாகப் போட்டு, அசெஸ்மெண்ட் செய்யப்படுகிறது. இந்த ஜே.சி.டி.ஓ. என்கிற அதிகாரி சமீபத்திலே, இரண்டு—மூன்று ஆண்டு காலத்திலே ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்த இலாகாவிற்குப் பதிலாக, நேராக டி.சி.டி.ஓ.வே வியாபாரிகளுடைய கணக்குகளைப் பார்த்து, அசெஸ்மெண்ட் செய்தால், அப்பீல் செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். இன்றைக்கு டி.சி.டி.ஓ.-க்கு அப்பீலுக்குப் பிறகு மேலும் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் போகலாம். இப்பொழுது, ஜே.சி.டி.ஓ. என்கிற நிலைமை மத்தியில் உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதனால் சிக்கலான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு சர்க்காருக்கும் செலவு அதிகம். இதை எடுத்து விட்டால், மீதம் காண வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில் அப்பீல் செய்வதில் சங்கடம் இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் சொன்னார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் விதிக்கக் கூடிய அலெஸ்மெண்ட் தான் இறுதியாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் அப்படி விதித்தாலும், படிப்படியாக அப்பீலுக்குப் போகும் உரிமை வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிறது. இங்கே ஜே. சி. டி. ஓ. பார்க்கும் கணக்குகளை, அவர்கள் விதிக்கும் அலெஸ்மெண்டுகளை அதற்குமேல் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிக்கு விளையப்பிடுகிறோம். அவர்கள் பார்த்த பிறகு, அவர்களுடைய தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, எஸ்.டி.எ.டி.க்கும் அதற்கு மேல் இருக்கும் அதிகாரிக்கும் அப்பீல் செய்கிறோம். இப்பொழுது சமீபத்திலே, சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாக வந்திருக்கும் முறை என்னவென்று சொல்ல வேண்டும். இதற்கு முன்னால், ஜே.சி.டி.ஓ. பதவி இல்லாமல் இருந்தபோது, கணக்குகளைப் பார்த்த பிறகு அப்பீல் டி.சி.டி.ஓ. க்கும், அதற்கு மேல் நேராக எஸ்.டி.எ.டி.க்கும் இருந்தது. இப்பொழுது புதிதாக மத்தியில் இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதனால், வியாபாரிகளுக்கு பெரும் பாலும் கஷ்டம் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அரசாங்கத்திற்கும் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகிறது. ஆகவே, ஏற்கனவே டி.சி.டி.ஓ. அலெஸ்மெண்ட் செய்தது போலவே செய்து, டி.சி.டி.ஓ.-க்கு அப்பீலும், அதற்குமேல் நேராக எஸ்.டி.எ.டி.-க்கும் அப்பீலுக்குப் போகும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், வியாபாரிகளுக்கு நன்மையும் அரசாங்கத்திற்கு நிர்வாகச் செலவில் மீதமும் ஏற்படும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த இரு இலாகாக்களையும் எடுத்துவிட்டு முன்போலவே செயல் படவேண்டும் என்று அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் இந்த அவையின் முன்னால் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களுடைய கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் பெரும்பாலும், நன்கு கவனித்துப்பார்த்தால் சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் வரும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றன. வரி ஏய்ப்புகளைத் தவிர்க்கக்கூடிய பலவிதமான திட்டங்கள், முறைகள் டாக்டர் லோகநாதன் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1967 ஜூன் 28]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

முன். அவற்றையும் இந்த சர்க்கார் சற்று பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு, வியாபாரிகளுக்கு இருக்கும் சிக்கல்களையும் தீர்க்கவும், வரி விதிப்பைத் தாங்கக்கூடியவர்கள் பேரில் போடும் வகை உருவாகவும், அதே நேரத்தில் கூடுமான வரையில், நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல வரிவிதிவிலக்குக் கொடுக்கப்படும் பொருள்களை வியாபாரம் செய்பவர், களுக்கு லேசென்சு என்ற முறையில் ஏற்படுத்தி, கட்டணம் விதித்தால் இன்றைக்கு உயர்த்தியிருக்கும் அரை சதவீதம் கூட உயர்த்தவேண்டிய நிலை இருக்காது, கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தைவிட அதிகமாக லேசென்சுக் கட்டணம் மூலம் அடையும் வாய்ப்பு இருக்கிறது, என்பதை எடுத்துக் கூறி, இந்த விற்பனை வரி மானியத்தை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று —நான் வரவேற்பது மட்டுமல்ல—தமிழகத்தில் இருக்கும் மூன்று கோடி மக்களும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள், வாழ்த்துவார்கள், பாராட்டுவார்கள் என்று கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. மாந்தன் : அவைத்தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இந்த அவையில் வைக்க விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு விற்பனை வரியின் மூலமாகத்தான் நிதி வருவாயில் பெருமளவு ஏற்படுத்த எண்ணியிருக்கிறது. ஏற்கனவே வரி விதிப்பின் காரணமாகப் பொதுமக்களும் வியாபாரிகளும் அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் காமதேனு என்று சொல்லக்கூடிய விற்பனை வரியின் மூலமாக அதிகம் வரியிட இந்த அரசு இன்று நினைத்திருக்கிறது. காமதேனு என்று சொல்லக் கூடிய விற்பனை வரியை மட்டும்தான் நம்பி அதிகமாக வரவு-செலவு செய்ய எண்ணியிருக்கின்ற அரசு, தனியாக ஹோசூர் பசுவாக ஒன்றை வருவாய்த்துறையில் கொண்டிருக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், அந்த ஹோசூர் பசு இல்லாத முறையில் பழைய காமதேனுவையேதான் துணைக்கு இழுத்திருப்பது தெரிய வருகிறது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய வரிப்பளுவைத்தாங்க முடியாமல் ஏழைகள் அல்லலுற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களின் விலையை இன்று தமிழக அரசு உயரச்செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக நாம் பார்த்தால் ஏழை குமாஸ்தாக்களும், கடைநிலை ஊழியர்களும் உபயோகிக்கக்கூடிய சைக்கிள், சைக்கிள் டியூப், இன்னும் பார்க்கப்போனால், அந்த லீஸ் டியூப் எல்லாம் விலையேறிவிட்டது. அதோடு, வெயிலிலும், மழையிலும் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு வேறு வழியில்லாத சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய குடை—அம்பர்ஸலா—இதற்கும் இந்த அரசில் வரி அதிகமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. சாதாரண டைப்ரைட்டர் வைத்துப் பிழைக்கக்கூடியவர்கள்—ஒரு பக்கத்திற்கு 4 அணு, காப்பிக்கு 2 அணு என்று இந்த முறையில் அவர்கள் வாங்கி பிழைக்கக்கூடியவர்கள்—உபயோகிக்கும் அந்த டைப்ரைட்டருக்கும் தமிழக அரசு அதிகமாக விற்பனை வரி போட்டிருக்கிறது. எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு இன்று இவர்கள் அதிகமாக வரி விதிப்பு செய்வதால் எண்ணெய் அதிக விலைக்கு வந்து விடும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எண்ணெயை ஏழை மக்களும் உபயோகிக்கிறார்கள்; பணக்காரர்கள் மட்டும் உபயோகிக்கிறார்கள் என்பது அந்தம் அல்ல. ஆக, இந்த வரிவிதிப்பின் காரணமாய் ஏழை மக்கள் மிகவும் அல்லலுறுவார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு எனக்கு முன் பேசிய கனம் உறுப்பினர் ஆளும் கட்சியிலிருந்து ஒரு யோசனையைக் கூறினார். ஆந்திரம், தமிழகம் சேர்ந்திருக்கின்ற பொழுது அதிகாரிகள் இவ்வளவு இல்லை. ஆனால் இன்று, தமிழகம் தனியாக இருக்கின்றபொழுது இங்கு இவ்வளவு பெட்டி கமிஷனர்கள் தேவையா என்று கூறினார்கள். ஆனால் ஒன்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆந்திரம், தமிழகம் ஒன்றாக இருந்த நேரத்தில் 17 கோடி ரூபாய்தான் பட்ஜெட். ஆனால் இன்று தமிழகம், தனித்து நின்று 217 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட் போடுகின்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. எனவே இந்த பெட்டி கமிஷனர்களின் போஸ்டுகளை அபாலி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. வரி விதிப்பு

[திரு. டி. மாட்டின்]

[1967 ஜூன், 28]

செய்கின்ற முறையில், அதை வசூல் செய்யும் முறையில் பெட்டி கமிஷனர்களுக்கு அதிகப்பங்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் அமைப்பு முறையில் ஒரு அதிகாரியின் வரி விதிப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வில்லை என்றால் அதை அப்பல்லெட் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனருக்கு அப்பீல் செய்கிறார்கள். அதற்குச் சட்டத்தில் வழியிருக்கிறது. அதற்குமேலாக டிரிப்யூனல், ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷன் என்று இருக்கிறது. ஆக இந்த வழி முறைகளில் அப்பல்லெட் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் என்ற அந்த போஸ்டு தேவையிலாதது என்று நினைத்து அதை சேல்ஸ் டாக்ஸ் அட்வைசரி கமிட்டி ரெகமெண்டேஷன் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த முறையில் அப்பல்லெட் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் போஸ்டுகளை நீக்கி விட்டு, அதற்குப்பதிலாக மூன்று டிரிப்யூனல் சென்னை மாகாணத்தில் இருப்பதை 6 ஆக மாற்றி இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு டிரிப்யூனல் வைக்குமாறு ஒரு யோசனையை அரசு கவனித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி, நெல்லை ஆகிய இரண்டுக்கும் நெல்லையில் ஒரு டிரிப்யூனலும், பக்கத்தில் இராமநாதபுரம், மதுரை இரண்டுக்கும் மதுரையில் ஒரு டிரிப்யூனலும் வைத்தால் அப்பீல் செய்கின்றவர்களுக்கு அதிகமாக இன்னல் இருக்காது, செலவும் அதிகமாக இருக்காது.

மேலும் இன்று செக் போஸ்டுகள் இருக்கின்றன. செக் போஸ்டுகளினால் சாதாரண வியாபாரிகள் தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதைப் பலமுறை இந்த அவையில் இன்று ஆளும் கட்சியாக உள்ளவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்குப் பதிலாக விஜிலன்ஸ் கமிட்டி ஏற்படுத்தி செக் போஸ்டு வேலைகளை கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும் இங்கு விதிக்கப்படும் வரியைப்பற்றி எண்ணுகின்ற பொழுது விற்பனை வரியாக இல்லாமல் அது வாங்குவோர் வரியாகத்தான் இருக்கிறது. இதே கருத்தை இந்த அவையில் 1963-ல் இன்று ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களில் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். வாங்குகிறவர்கள் அந்த வரியைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வரிகளினால் விலைவாசி அதிகமாகி வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும் நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எலெக்டிரிக்கல் குட்ஸ், என்ஜினியரிங் குட்ஸ் ஆகிய இந்தப் பொருள்கள் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்தப் பொருள்களை மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வந்து வாங்குகிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் இங்கு 2½ சதவீதம் விற்பனை வரி இருப்பதால். மற்ற மாநிலங்களில் 3 சதவீதம் இருப்பதால் நம்முடைய மாநிலத்திலேயே வாங்கிச் செல்லுகிறார்கள். ஆனால் நாமும் 2½ சதவீதத்தை 3 சதவிகிதம் என்று ஆக்குவோமேயானால் இந்த எலெக்டிரிக்கல் குட்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் குட்ஸ், என்ஜினியரிங் குட்ஸ் ஆகிய இந்தப் பொருள்களை மற்ற மாநிலத்தார் வேறு மாநிலங்களிலேயே வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். நம் மாநிலத்தில் வாங்குவதற்கு வர மாட்டார்கள். இவ்வாறு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரவில்லையென்றால் இங்குள்ள எலெக்ட்ரிகல் குட்ஸ்ட், என்ஜினியரிங் குட்ஸ் தொழில்கள் ஸ்தம்பித்து விடும். இவ்வாறு ஸ்தம்பித்து விட்டால் ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடக்கூடும்.

மேலும் பதனிடாத தோல், இதற்கும் வரி அதிகமாகக் கூட்டி இருக்கின்றனர். இதுவரை அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து இங்கு பதனிடாத தோல் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இங்கு வரி கூடுதலின் காரணமாக அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து இங்கு பதனிடாத தோல் வருவது குறையும். அதன் காரணமாக தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளுள்ள ஏழைத்தொழிலாளர்கள் வேலையிழக்க நேரிடும் என்பதையும் அரசுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் மத்திய

1967 ஜூன் 28]

[திரு. டி. மாட்டின்]

சர்க்காருடைய வரி 3 சதவீதம் இருக்கிறது. நம்முடைய வரி 2½ சதவிகிதமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு வாத்தத்தை வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கூறினார்கள். இவ்வாறு 2½ சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக ஆக்கினால் மத்திய விற்பனை வரியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் தொகையும் குறையும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் பல மாநிலங்களில் இருந்து நம்முடைய மாநிலங்களுக்கு இந்தச் சிறப்புப் பொருட்களை வாங்க வரமாட்டார்கள். குறிப்பாக இன்ஜினியரிங் குட்ஸ், எலெக்ட்ரிகல் குட்ஸ் ஆகியவைகளை அவர்கள் வாங்குவதற்கு வர மாட்டார்கள். எனவே, அந்த வருமானம் ஒரு கணசமான அளவில் குறையும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் கிராமங்களில் வியாபாரிகள் திடீர் என்று கடைகளிலிருந்து ஓடுவார்கள். அந்தவிதமாக அவர்கள் ஏன் ஓடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், விற்பனை வரி அதிகாரிகளைப் பார்த்து விட்டார்கள் என்று காரணம் சொல்லப்படும். இதே நான் கூறவில்லை. முன்பு, 28-3-1963-ல், இதே கருத்தை, இன்று இங்கு சட்ட அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்க்கும்போது, திடீரென்று ஒவ்வொரு வியாபாரியும் எழுந்து ஓட ஆரம்பித்து விடுவார்கள், ஏன் இப்படி ஓடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் தெருக் கடைசியில் விற்பனை வரி அதிகாரி வருவதைப் பார்க்கலாம். அந்த விதமாக வியாபாரிகள் அதிகாரிகளைக் கண்டு ஓடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது வியாபாரிகளுக்கும் அவமானமாக இருக்கிறது. அங்கே போகிறார்களே, அந்த அதிகாரிகளுக்கும் அவமானமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள், இந்த விதமான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறதே என்று வருத்தப்படும்படியான நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. இதைச் சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

எனவே, இந்த மானியக் கோரிக்கைமீது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசுகின்றபோது, வரியை மட்டும் வைத்து வருவாயை இந்த அரசு பெருக்க நினைத்திருக்கிறது. அது கடந்த கால நிதி அமைச்சர்கள் செய்த வேலை, அதிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு புதுமையான கருத்தைக் கொண்டுவந்து, வரியை உயர்த்தாமல் வசதியைப் பெருக்க ஒரு வசதி செய்யப்படவில்லையே என்ற குறையைக் கூறிக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. ஏ. சி. நாசியம் : கௌரவமிக்க தலைவர் அவர்களே, நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் என்னுடைய சிறிய உரையை ஆற்ற முன்வந்திருக்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், எந்த முறையில் வியாபாரிகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு எப்படி எப்படி நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும், என்ன என்ன வழிவகை காண வேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பேசிய நண்பர் அவர்கள், வியாபாரிகளை அதிகாரிகள் மிகவும் துன்புறுத்துகிறார்கள், “பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மென்ட்” என்பதை வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் வரி விதிப்பதிலே தவறான முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

வியாபாரி என்ற முறையில் நான் உள்ளபடியே என்னுடைய கருத்துக்களையும் இங்கே எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். அந்த அதிகாரிகள் அந்த அளவில் ஏன் வரி விதிக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வியாபாரிகள் அத்தனை பேருமே நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. அவ்வளவு மோசமானவர்கள் என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது. ஏதோ ஒரு சில வியாபாரிகள் தவறு செய்யலாம். ஒரு சிலர் செய்கிற தவறுகளுக்காக அத்தனை பேர்களும் பாதிக்கப்பட வேண்டுமா என்றிருக்கிறது.

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

[1967 ஜூன் 28]

பிரச்சினை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் சில வியாபாரிகள், பல முறைகளில், அரசினருக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியைச் செலுத்தாமல் போய்விடுகிறார்கள். அந்த வரி எய்ப்பைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன வழிவகை காணவேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருந்தால் நலமாக இருக்கும். ஆனால், அதை எடுத்துக் காட்டாமல், வியாபாரிகளை அதிகாரிகள் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று மட்டுமே சொன்னார்களே தவிர, என் வியாபாரிகள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதற்கான உண்மையான காரணத்தைக் கூறவில்லை. உள்ளபடியே வியாபாரிகள் தங்களுடைய கணக்குகளை நேர்மையான முறையில் எழுதி வைத்திருப்பார்களானால் அந்தத் தொல்லை வருமா என்றால், கண்டிப்பாக வர முடியாது. அதிகாரிகளைக் கண்டு வியாபாரிகள் எழுந்து ஒடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏன் ஓட வேண்டும்? உள்ளபடியே நல்ல முறையில் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எழுந்து ஓட வேண்டிய நிலை ஏற்படாது. ஆனால், நல்ல முறையில் எழுதி வைத்திருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கும் அந்தத் தொல்லைகள் வருகின்றன என்று சிலர் கூறலாம். சிலர் செய்கிற அந்தத் தவறை, நல்ல முறையில் கணக்கு எழுதி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எடுத்துக் காட்டினால், அந்த முறையில் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகிற காரணத்தால், தவறு செய்கிற வியாபாரிகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவார்களானால், அந்த முறையில் அந்த வரி எய்ப்புகள் தவிர்க்கப்படும். தவறு செய்கிறவர்களைக் கண்டு பிடிக்க மற்ற வியாபாரிகள் உடந்தையாக இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல், ஏதோ சிலர் செய்கிற தவறுகளுக்காக அத்தனை பேர்களோடும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, வியாபாரிகளும் அதற்குக் காரணம் என்பதை அவர்களும் உணர வேண்டும். எனவே தான், வியாபாரிகள் சங்கங்களை அமைத்து, அந்தச் சங்கங்கள் மூலமாகச் சர்க்காருக்கு அவ்வப்போது எடுத்துக்காட்டி வருகிறார்கள். அப்படி எடுத்துக் காட்டி வருகிறபோது, அவர்கள் குறிப்பிடுவதெல்லாம், அதிகாரிகள் கையாளுகிற வரி விதிப்பு முறையைச் சற்று மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதிலே தவறு ஏற்பட்டால் அப்பீல் முறை இருக்கிறது. அப்பீலில் ட்ரிப்யூனலுக்குப் போகும்போது, வியாபாரிகளின் பிரதிநிதி ஒருவர், அதிகாரி ஒருவர், நீதிபதி ஒருவர் இப்படி மூன்று பேர்களைக் கொண்ட ட்ரிப்யூனலாக இருந்தால், அவர்களுக்கு அப்பீலில் நியாயம் கிடைக்கும் என்று வியாபாரிகள் கருதுகிறார்கள். ட்ரிப்யூனலிலும் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரி ஒருவரே இருக்கிற காரணத்தால், அப்பீலில் சரியான முறையில் நீதி கிடைப்பதில் சிறிது தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடலாம். எனவே தான், வியாபாரிகளுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்றால், அப்பீல் செய்து கொள்ளுவதற்கு இருக்கக்கூடிய ட்ரிப்யூனலைப் பொறுத்தவரையில், வியாபாரிகளில் ஒருவரும், அதிகாரிகளில் ஒருவரும், நீதிபதி ஒருவருமாக அமர்ந்திருக்கக்கூடிய வகையில் ட்ரிப்யூனல் அமைய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நமது சர்க்கார், விற்பனை வரியை 2½ சத வீதத்திலிருந்து 3 சத வீதமாக ஆக்கிய காரணத்தால் வியாபாரம் கெட்டுவிடும் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், 2½ சத வீதமாக இருந்த வரியை 3 சத வீதமாக ஆக்குவதனால் “டர்ன்-ஓவர்” எந்த விதத்திலும் குறைந்துவிடாது. காரணம், நம்மைப் பொறுத்த வரையில், யார் இந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலங்களில் உள்ளவர்களோடு வியாபாரம் செய்திருந்தாலும், அவர்கள் மூன்று சத வீத வரியைத்தான் கட்ட வேண்டும். ஏனெனில், சென்ட்ரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸைப் பொறுத்த வரையில், நாம் மூன்று சத வீத வரியைக் கட்டுகிறோம். அப்படி மூன்று சத வீத வரி கட்டும்போது, எந்த வகையிலும், சென்ட்ரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்டத்தின்படி, வியாபாரிகள் மூன்று சத வீத வரி கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். அதனால், எந்தவிதமான லாபமும் கிடைக்காது. அந்த முறையில் மற்ற மாநிலங்களோடு நாம் எந்த வியாபாரம் செய்தாலும், அதனால் நமது வியாபாரம் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாது. அதே நேரத்தில், அவர்கள்

1967 ஜூன் 28]

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற பொருள்களினுடைய விலை உயர்ந்துவிடும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டரை சத வீதத்தை மூன்று சத வீதமாக்குவதனால் அதிகமான பாதிப்பு ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது. அதிலும், மத்திய சர்க்கார் மூன்று சத வீத வரி போட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் மூன்று சத வீத வரி போட்டிருப்பதால் நாம் அதற்குச் சமமாக வரி போடுகிறோமே தவிர, வேறல்ல. இது நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் தானே தவிர, வரி என்று கூட எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இரண்டரை சத வீதத்திலிருந்து மூன்று சத வீதத்திற்கு உயர்த்துவதனால் பொருள்களினுடைய விலை அதிகமாக உயர்ந்துவிடாது. ஏனென்றால், அந்தப் பொருட்களெல்லாம் ஒரு முனை விற்பனை வரியைச் சார்ந்திருக்கின்றன. ஒரு முனை விற்பனை வரியாக இருப்பதைப் பல முனை விற்பனை வரியாக உயர்த்தினால்தான் பொருட்களின் விலை உயரக் கூடும். அந்த அளவிலே இல்லாமல், ஒரு முனை விற்பனை வரியைச் சார்ந்த பொருட்களுக்கு வரியைச் சற்று உயர்த்தியிருப்பதால் விலை உயராது என்ற எண்ணத்தையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய வீட்டைச் சோதனை செய்வது, தனிப்பட்ட இடங்களைச் சோதனை செய்வதுபற்றிப் பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே சங்கடம் என்னவென்றால், நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள், கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். நல்லவர்களுக்கும் கெட்டவர்களுக்கும் ஒரே நிலையா என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். எந்த அதிகாரியாவது ஒருவருடைய இடத்திற்குச் சென்று சோதனையிடும்போது, யாராயிருந்தாலும்—நல்லவர்களாக இருந்தாலும், கெட்டவர்களாக இருந்தாலும்—எப்படியும் அவர்களையே மாசு கற்பிக்க வேண்டும் என்ற குறிக் கோளோடு அவர்கள் சொல்லுவார்களானால், அது வியாபாரிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நன்மை தராது. அதே நேரத்தில், தவறு செய்கிறவர்கள் இல்லையா? என்றால், தவறு செய்கிறவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். தவறு செய்கிறார்கள் என்றால், உறுதியாக இருந்து, நாம் நடவடிக்கை எடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில், நல்ல முறையில் தங்களுடைய தொழிலை நடத்திக்கொண்டு வந்து, அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல முறையில் தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய வரிகளைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு எந்தத் தொல்லைகளும் ஏற்படாத வண்ணம் ஒரு பாதுகாப்பும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையை ருவேற்று, ஆதரித்து, இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி பல வருடங்களாக இங்கு புகுத்தப்பட்டு, படிப்படியாக உயர்ந்து இன்றைக்கு நமது ராஜ்ய வருவாயிலே மிக அதிக வருவாயைத் தரக்கூடிய ஒரு இனமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் கைவிடுவதோ, மாற்றுவதோ இயலாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தச் சர்க்கார் அல்ல எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் இதை நம்பித்தான் ஆட்சியை நடத்தக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இருக்கிறபோது மாநில சர்க்கார் தம்முடைய ஜீவாதாரமாக இதைத்தான் நம்பியிருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் படிப்படியாக அவ்வப்பொழுது தேவைப் படக்கூடிய நிதிவசதிக்காக விற்பனை வரியை உயர்த்திக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நாமும் விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். இந்தச் விற்பனை வரியை ஓரளவு வரையில்லாத உயர்த்த வேண்டும். அப்படியில்லாமல் காலத்திற்கு காலம் உயர்த்திக் கொண்டே போனால் அதனால் மக்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிக்கக்கூடிய நிலைமை தேசத்தில் ஏற்படும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். வரி விதிப்பதற்கு மாற்று முறைகளைக் கையாள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். விற்பனை வரியை மேலும் மேலும்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1967 ஜூன் 28]

உயர்த்துவது என்ற எண்ணத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று தேட்டுக் கொள்கிறேன். விற்பனை வரி வசூல் பற்றி நிபுணர்கள் குழு ஆராய்ந்து பார்த்ததுபோது, விற்பனை வரி எமாற்று தேசத்தில் அதிகப்படியாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்தது. வரி எமாற்றுகள் இல்லாமல், வரிகள் எல்லாம் ஒழுங்காக வசூலிக்கப்பட்டால் இன்றைக்கு அதிகப்படியான ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து உள்ளது. வரி எமாற்று கொஞ்சம் கூடக் குறையவே இல்லை. வரி எமாற்றுவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாதா என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். வரி எமாற்றுவதைத் தடுப்பதற்கு, ஒரு நிபுணர் குழுவைப் போட்டு, கண்டிப்பாக வரிகளை வசூலிக்க என்னென்ன ஆலோசனைகளைப் பெறலாம் என்பதை ஆராய அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக வியாபாரிகள் எல்லாம் ஆயிரம் தவறுகளைச் செய்பவர்கள் என்ற மனப்பான்மை அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது. உண்மையில் வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிற சூழ்நிலைகளே தவறு செய்யத் தூண்டலாம். யாரோ ஒருவர் தவறு செய்யலாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒரு சிறு வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்தேன். வியாபாரம் செய்யும்போது, ஒரு ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தால் கூட பில் போட வேண்டும். நான் உண்மையான பில் போட்டு, கணக்குகளைக் கொண்டுபோய் விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுத்தபோது அவர்கள் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்கள். “என்னை என்ன பொய்க் கணக்கா எழுதச் சொல்கிறீர்கள்? உங்களுடைய முறை, உங்களுடைய பேச்சு எல்லாம் பொய்க்கணக்கு—கள்ளக் கணக்கு எழுதும் படியாக அல்லவோ இருக்கிறது” என்றேன். “நாங்கள் யாரிடமும் உள்ள கணக்கை ஏற்பது இல்லை. எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்துத் தான் உங்களுக்கு 20 ஆயிரம் அதிகமாகப் போட்டோம்” என்று கூறினார்கள். வியாபாரிகள் நியாயமான கணக்குக் கொடுத்தாலும், தவறான கணக்காகக் கருதப் படுகிறது. இந்த நிலைமை இருக்க வேண்டுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் யாராவது யோக்கியப் பொறுப்பாக கணக்குப் போடுபவர்கள் இருப்பார்களானால், மேலும் மேலும் தவறான கணக்குகளை எழுத வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கும் ஏற்படும். பல சூழ்நிலைகளை, சாத்தியக்கூறுகளை நாம் சரிப்படுத்திக் கொள்வோமானால் வரி எய்ப்பு இருக்காது. சிறு வியாபாரிகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், சிறு வியாபாரிகள் எல்லாம் மோசமானவர்கள் என்ற கருத்தில் கொண்டு பார்க்காமல், அவர்களிலும் யோக்கியமானவர்கள் இருப்பார்கள் என்று கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் யோக்கியமான நிலையில் வியாபாரம் செய்கிறார் என்றால், அவரை விட மற்றொரு வரி எய்ப்பவர் குறைந்த விலையில் சாமான் கொடுக்க முடியும். மேலும் வரி எய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களின் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இதை யெல்லாம் கவனித்து தவறான யெல்லாம் தடுத்து, வரியை அதிகப் பெறத்தாமலேயே வரி உயர்வைப் பெற முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிற சங்கடங்களை அவ்வப்பொழுது கவனித்து நீக்க வேண்டும். தவிர வியாபாரிகள் அப்பீல் செய்தால் அதற்கு விமோசனமே இல்லை. வியாபாரிகளைக் கேட்டால், “நாங்கள் ஒரு அப்பீல் செய்தால் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் ஆகிறது, என்ன ஆனது என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை” என்கிறார்கள். ஆடிட்டரைக் கேட்டால் ஐந்து வருஷம், பத்து வருஷம் ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் போனால், வியாபாரிகளின் சங்கடங்களை உடனடியாக நீக்க வேண்டும், தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : சபாநாயகர் அவர்களே நான் விற்பனை வரி குறித்து மட்டும் சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன். ஒரு முனை விற்பனைவரி கட்டாயமாக அவசியம் என்ற கருத்து நாட்டிலே பரவலாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கும்போது, பொதுவாக இரண்டு மூன்று கணக்குகள் இன்று நாட்டில் நிலவுகின்றன. இதைத் தடுப்பதற்கு அதிகாரிகளின் கெடுபிடி இல்லையா

1967 ஜூன் 28]

[திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்]

என்றால் இருக்கிறது. ஒருமுனை வரி வந்ததினால்தான் கள்ளக் கணக்கு வந்தது. கள்ளக் கணக்கினால்தான் ஒருமுனை விற்பனைவரி வந்தது என்று சொல்வது கல்யாணமானால்தான் பயித்தியம் தெளியும்; பைத்தியம் தெளிந்தால்தான் கல்யாணம் என்று சொல்வதைப்போல் இருக்கிறது. எதனால் எது வந்தது என்று சொல்ல முடியாத நிலைதான் இருந்து வருகிறது. முக்கிய வரி இனத்தில் அதிகமான தொகை சர்க்காருக்கு வந்து சேர வேண்டுமென்பதுதான் நியாயம். இன்னும் ஏராளமானவை வராமல் போகிறது. அவைகளைப் பெறுவதற்கான வழி என்ற முறையில்தான் ஒரு முனை வரி என்றிருப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். அந்த வரியிலேயே பெரும்பாலும் பொத்த வியாபாரிகள் தப்பித்துக்கொள்வது என்பது அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து வரி இனத்தில் பாதி அளவுகூட வரவில்லை யென்பதைக் கேள்விப் படுகிறேன்.

குறிப்பாக பருப்பு வகைகள் ஆயில், தனியா போன்ற பொருள்களும், உளுந்து போன்றவைகளிலும் பில் இல்லாமல் வியாபாரம் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. உளுந்து மூட்டை 5 ரூபாய். பில் இல்லாமல் இன்றும் சென்னையிலே கிடைக்கும். பல்வேறு பொருள்களை மொத்த வியாபாரிகள் பில் இல்லாமல் நடத்துகிறார்கள். மற்ற வியாபாரிகளுக்கும் இந்தப் பழக்கம் இருக்கிறது. அதிகமாக தப்பித்துக் கொள்பவர்கள் மொத்த வியாபாரிகள்தான். இவ்வாறு வரி வராமல் போகிறது என்பதுமட்டுமல்ல. இந்த வரிகள் எல்லாம் வந்தால் சர்க்காருக்குக் கூடுதலான வருமானம் கிடைக்கும். பில் இல்லாமல் விற்பதனால் கள்ளப் பணம் சேருகிறது. இதனால் விற்பனை வரியும் போகிறது; வருமான வரியும் போகிறது. இதை உத்தேசித்து, சில்லறை வியாபாரிகள், நடுத்தர வியாபாரிகள் போன்றோருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்படுகின்ற கசப்பு உணர்ச்சிகளைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், மொத்த வியாபாரிகள் சலபமாகக் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலும் ஒருமுனை வரி என்று விதித்து, வசூலிப்பது நல்ல ஏற்பாடு. இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் சிரமம் குறையும். வியாபாரிகளும் தப்பித்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியும். இதை வாங்கிக் கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு முனை வரி என்று குறிப்பிடும்போது, உதாரணத்திற்காகப் பின்ணைக்கை எடுத்துக்கொண்டால், சில நகரங்களில்தான் ஆயில் மில் இருக்கிறது. விவசாயி கிராமத்திலே இருக்கிறான். அவனுக்கு பின்ணைக்கு உரம் வேண்டும். இதற்கிடையில் பல கைகள் மாறுவதால் கஷ்டப்படியாக விலையும் ஏறுகிறது. பின்ணைக்கு விலை ஏறுவதால் விவசாயி கஷ்டப்படுகிறான். பின்ணைக்கிற்கு பல இடங்களில் வரி இருப்பதால் விவசாயி கஷ்டப்படுகிறான். டாக்டர் லோகநாதன் கமிட்டி, பின்ணைக்கிற்கு ரசாயன உரத்தைப் போலவே ஒருமுனை வரி இருக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இது கிராம மக்களுக்குப் போக வேண்டியதால் பல முறை விற்பனை வரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். இந்த யோசனையை ஆட்சியாளர்களின் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். இது தவிர முக்கியமான விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கமிஷன் மண்டி என்று செல்லக்கூடிய தரகுக் கடைகளில் பலர் சாமான்களைக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். நல்ல விலை வரும்போது சரக்கை விற்கலாம் என்று வைத்துவிடுவார்கள். அதிகாரிகள் வந்து பார்க்கும்போது இதை யெல்லாம் ஸ்டாக் என்று கணக்கு எடுத்துக் கொண்டு அதன் மேலும் வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். இந்தப் புகார்கள்நிலை ஓரளவு உண்மை இருக்கலாம். அல்லது மிகைப்படுத்தப்பட்டு பேச்சின்றவைகளாகவும் இருக்கலாம். இது குறித்து கவனம் செலுத்த வேண்டிய கட்டாய அவசியம் இருக்கிறதென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் நான் குறிப்பிட விரும்புவது; 1966-ஆம் வருஷம் சென்னை உயர் நீதி மன்றத்திலே ரிட்டின் விளைவாகக் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சங்கடத்தை ஏற்படுத்திற்று. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு முன்னால் இருந்த சட்டத்தின் 16-வது

[திரு. ஏ. பாலசுப்ரமணியன்]

[1967 ஜூன் 28]

விதியின்கீழ் பெஸ்ட் ஆப் ஜெட்ஜ்மெண்டு—உசிதப்படி வரி விதிக்கக் கூடிய உரிமை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற விதிப்படி வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இது செல்லாதது என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பின்படி அரசாங்கத்திற்கு ஓர் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதைத் தவிர்ப்பதற்காக 1966 ஆம் ஆண்டு 18 ஆவது ஆக்டை திருத்தச் சட்டமாக இங்கே கொண்டு வந்தார்கள். விதிக்கப்பட்ட வரி சில தீர்ப்புக்களின்படி மாற்றிக்கப்படுகிறபோது ர்வாலிடேஷன் ஆக்ட் அவசியமாகின்றது. மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதன் விளைவாக நியாயமற்ற சில நிலைகள் தோன்றாமல் பாதகாத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு வேலிடேஷன் ஆக்டிங் பிரகாரம் 16-வது பிரிவிலே பெஸ்ட் ஆப் ஜெட்ஜ்மெண்டு செய்யக்கூடிய உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அப்படி செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அது சட்டபூர்வமானது. அதைக் கேட்க உரிமை இல்லை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது சில சங்கடங்களை நாம் சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

(a) all acts, proceedings or things done or taken by the State Government or by any officer of the State Government or by any other authority in connection with the levy or collection of such, taxes shall for all purposes, be deemed to be and to have always been, done or taken in accordance with law.

(b) No suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court against the State Government or any person or authority whatsoever for the refund of any tax so paid, and

(c) no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid.

என்று இருக்கிறது. இது வரி விதிக்கப்படாமல் தப்பிவிட்டதைக் கண்டு பிடித்து அஸஸ்மெண்ட் செய்து வரி போடக்கூடிய விஷயம். தப்பியதற்கு எது வேண்டுமானாலும் காரணமாக இருக்கலாம். (for any reason) அதிகாரியின் சுணக்கதால் இருந்தாலும் வியாபாரிகளின் சாமர்த்தியத்தால் இருந்தாலும் தப்பியது என்பதைப்பற்றி அதிகாரிகள் என்ன முடிவு சொன்னாலும் அதுவே தான் முடிவு என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன்மீது எந்தவிதமான நீதி விசாரணைக்கும் இடம் இல்லாதபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு அதிகாரி ஆர்ப்பிடரியாக ஒரு முடிவை எடுத்துக் கொள்கிறபோது சங்கடமான நிலை தோன்றுகிறது. அதில் அதிகாரி கொஞ்சம் தவறிவிட்டாலும் வெறுப்பினால், அதிருப்தியினால், பழைய குரோதத்தினால் ஒருவரை வேண்டுமென்றே தொலைத்துக்கட்ட வேண்டுமென்றாலும் கட்டிவிடலாம். வியாபாரத்தில் இருந்து அடித்து மிரட்டி அவன் வாழ்வையே பாழ்பண்ணக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர் போடக்கூடிய உத்திரவை செக் செய்தவற்கு வழி இருக்க வேண்டாமா என்பதை ஆட்சியாளர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். இப்போதே பல இடங்களில் இருந்து புகார்கள் வந்து இருக்கின்றன. தனிப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைக்கூட நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி இருந்தது. அவரும் அனுதாபத்துடன் கவனிப்பதாகக் கூறினார்கள். இது கட்டாயமாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

சுருக்கமாகச் சொல்லும்போது அதிகமான வரி வரவேண்டியிருக்கிறது. பல்வேறு கட்டங்களில் வரிவிதிக்கப் படுவதனால் பொருள்களின் விலைகள் ஏறியே போகின்றன. ஆனால் ஹோஸ்டெல் டீலர்கள் தப்பிக்கொள்ள வழிகள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு பெரிய வியாபாரிகளை விட்டுவிடுகின்ற போக்கும், நடுத்தர, சிறிய வியாபாரிகளை மிரட்டுகின்ற பழக்கம், அமைப்பு

1967 ஜூன் 28]

[திரு. எ. பாலசுப்ரமணியன்]

எல்லாம் இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க, பெரிய வியாபாரிகள் தப்பிக் கொள்ளாதிருக்க ஒருமுனை வரி அமைப்பைக் கொண்டு வருவது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். எந்த இடத்திலும் அதிகாரிகள் தன்னிச்சையாகப் போக இடமில்லாதிருக்க ஜமீனடியல் செக் இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை முழுமனதுடன் ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விற்பனை வரியில் செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதல்களை வரவேற்கிறேன். பத்தாயிரத்துக்கு மேல் என்பதை 15 ஆயிரத்திற்கு மேல் என்று உயர்த்தியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதை மனமுவந்து பாராட்ட வேண்டும். இதுவே முற்றிலும் நியாயமாகிவிடாமல் என்றால் நியாயமில்லை. இந்த விற்பனைவரி எந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது? அன்றுள்ள நிலைக்கும் இன்றுள்ள நிலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்று பார்த்தால் தெரியும். இருபது ஆண்டு காலமாக இந்த நாட்டை ஆண்டுவந்த காங்கிரஸ் கட்சி தவறான போக்கைக் கையாண்டு வந்திருக்கிறது. நாட்டில் உள்ள ஒரு வியாபாரியைக் கூட யோக்கியமான நிலைமையில் விட்டு வைக்கவில்லை. இன்றைக்கு எந்த வியாபாரியும் நியாயமாகக் கணக்கைக் காட்டி சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டுவது இல்லை. இதில் ஒளிவு மறைவு கிடையாது. அதற்குக் காரணம் சென்ற ஆட்சிதான். இன்றுள்ள ஆட்சி இருக்கக்கூடிய நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து வியாபாரிகளுடைய குறைகளைக் கேட்டு அவர்களுக்கு நன்மை தேடித்தர முன்வந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். மேலும் மேலும் அவர்களிடையே குறைகளைக் கண்டு அறிந்து அவற்றைப் போக்க முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு ஒரு சிறிய வியாபாரிக்குக் கூட 100 ரூபாய் விற்பனை ஆகலாம். 100 ரூபாய் விற்பனைக்கு அவன் இரண்டு ஆனை வேலைக்கு அமர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. பத்து ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவனுக்கு லாபம் என்று என்ன கிடைக்கும்? ஆகவே தான் அவன் வரி சுட்ட சிரமப்படுகிறான். இப்படி இருந்தால் அவன் எப்படிக் கட்டுவது? ஆகவே, அவன் அயோக்கியத் தனம் பண்ண ஆரம்பிக்கிறான். பொதுவாக எனக்கொரு சந்தேகம் இருக்கிறது: வரி கட்டவேண்டிய அவசியம் எப்படி ஏற்படுகிறது என்றால் சாதாரணமாக ஒருவன் வியாபாரம் மூலம் வருமானமில்லாமல் இருக்கிறான் என்றால் வேலை செய்து வருமானம் தேடக்கூடியவன் இருக்கிறான் என்றால் அவனுக்கு ஒன்றுமில்லை, ஆனால், வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்று கடனை வாங்கி வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்யவேண்டுமென்று போனால் லைசென்ஸ் கேட்கிறது சர்க்கார். லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொள்கிறோம், அடுத்ததாக விற்பனைவரி கேட்கிறார்கள், அதையும் கொடுக்கிறோம், ஆனால் சாதாரணமாக இருக்கின்ற மனிதனுக்கு இவையெல்லாம் இல்லை. வியாபாரம் என்று ஒருவன் செய்தால்தான் அவனுக்கு இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் விதிக்கிறது. அவனுக்கு வேறு ஒரு மனிதனுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறதோ அதுதான் இருக்கிறதே தவிர தனியாக எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் அவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை. விற்பனைவரி, வருமானவரி எல்லாம் கட்டினால் கூட சரியான பாதுகாப்பு வியாபாரிகளுக்குக் கிடையாது. பாதுகாப்பு இல்லாதவர்களிடம்தான் சர்க்கார் வரி வாங்குகிறதே தவிர, பாதுகாப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. வரி கொடுக்கின்ற வியாபாரிக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். வியாபாரி ஒருவன் கடைசியில் வியாபாரத்தில் கெட்டுவிட்டானென்றால் அவனுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. வியாபாரிகளுடைய விற்பனை வரி வருமான வரி, இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பொது மக்களிடையே பரப்புலதற்காக இதைப்பற்றி பிரசாரம் செய்தால் கூட நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் சில வியாபாரிகள் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து வரியைக் குறைத்துக் கட்டுகிறார்கள். சில வியாபாரிகள்

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1967 ஜூன் 28]

நியாயமாகவே கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற நாம் சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வந்திருக்கிறவர்கள். சட்டம் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும். மக்கள் அதன் பிரகாரம் நடக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமுள்ளவர்கள். ஆகவே எல்லாவற்றைப் பற்றியும் சட்டமன்றத்திலே பேசுவதிலே தவறில்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப் பிரசாரம் செய்தால்தான் அதை அடுத்த வியாபாரியும் பார்ப்பான். அவன் என்ன நமக்கு மேலே வியாபாரம் செய்கிறான். ஆனால் வரியைக் குறைத்துக் கட்டுகிறானே என்று யோசித்துப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். சில வியாபாரிகள் அன்றாடம் செலவு செய்து விடுகிறார்கள், சிலர் அப்படிச் சிலவு செய்யாமல் ஒன்று இரண்டு ரூபாய்களை, பிற்காலத்தில் தன்னுடைய குழந்தைகள் கல்யாணத்திற்கு வேண்டுமென்று சேர்த்து வைத்தால்கூட சில அதிகாரிகள் வருகிறார்கள், கறுப்புப் பணம் என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி கறுப்புப் பணமாகும் இது? அவனும் உழைத்துத் தானே சம்பாதிக்கிறான். இப்படிச் சேர்ப்பதைத் தவிர வேறு வகையில் சேர்ப்பதற்கு இடம் கொடுத்தால் அதில் நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற கோளாளைத் தவிர தனிப்பட்ட மனிதனுடைய குறை அல்ல, அவனைக் குறை சொல்வதில் பயனில்லை. காலண கூட கையில் வைத்துக் கொள்ளாமல் முழுவதையும் சர்க்காருக்குக் கட்ட வேண்டுமென்றால் பிற்காலத்தில் அவன் என்ன பண்ண முடியும்? வியாபாரத்திலே இருக்கிறவர்களுக்குச் சர்க்கார் பாதுகாப்புக் கிடைப்பது. வியாபாரம் செய்தால் வரி கொடு என்று மட்டும் கேட்கிறது சர்க்கார். சமூகத்திலே வியாபாரிகளுக்கு நல்ல மரியாதை இல்லை, அந்த நிலை நீக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு சென்ற காலத்திலே இருந்த சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவே இல்லை. இப்பொழுதாவது இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறைகளில் வழிவகைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நியாயமாக விற்பனை வரி விதிக்கின்ற அளவு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் அளவு ஒரு லட்ச ரூபாயாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பொருளின் விலை ஒரு ரூபாயாக இருந்தது முன்பு. இப்பொழுது அதே பொருளின் விலை 8, 9 ரூபாய் 10 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. முன்பு பத்தாயிரமாக இருந்தது. இப்பொழுது குறைந்தது ஒரு லட்ச ரூபாயாகவாவது இருக்க வேண்டும். வருமான வரியைக் கணக்கிடும்பொழுது செல்விறகா மூவாயிரத்திச் சில்லறை, நாலாயிரத்திச் சில்லறையைக் கழித்து மிச்சம் உள்ளதற்கு வரி கேட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால், விற்பனை வரியைப் பொறுத்த அளவிலே 15,000 என்று வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்கு மேலே 5 ரூபாய் அதிகமாக அதாவது 15 ஆயிரத்துஐந்து என்றிருந்தாலும் கூட வரிகட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதனால் தான் கணக்கை 15 ஆயிரத்துக்குள்ளே காட்ட வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கிறார்கள். வருமான வரிக்கு தரக்கூடிய சலுகையைபோல் விற்பனை வரிக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விற்பனை வரியை பொறுத்தவரையில் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான பவர்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்கின்ற கணக்கை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற உரிமையை பயன்படுத்தி எவ்வளவு சத் விதம் அவர்கள் வரி அதிகமாகப் போடலாம் என்று இருக்கிறதோ அதை அளவிற்கு போட்டு விடுகிறார்கள். இதை எதிர்த்து உண்மையை நிரூபிக்க வேண்டுமென்றால் அப்பலேட் கோர்ட்டுரிபியூனல் இவற்றிற்குச் சென்றால் 6, 7 ஆண்டுகளாகிறது. அப்பொழுது என்ன ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்களோ அதையே தொடர்ந்து கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. விதி முறைகளிலே சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை கவனித்து வியாபாரிகள் எல்லாம் நியாயமாக நல்ல முறையில் வரி கட்டுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் 100க்கு 99 பேர்கள் அயோக்கியத்தனம் செய்துக் கொண்டு இருக்கக் கூடிய நிலைமைதான் இருக்கும். யுத்த நேரத்திலே கூட வியாபாரிகளைப்பற்றி தவறாக இந்திய அரசினர் விளம்பரம் கொடுத்தார்கள். யுத்த நேரத்தின் போது வியாபாரிகளே உங்கள் பிள்ளைகள், சகோதரர்கள், யுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், பதுக்கலிலே ஈடுபட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள் இப்படித்தான் சர்க்கார் வியாபாரிகளைக் கூட

1967 ஜூன் 28]

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

மக்களிடத்திலே அறிமுகப்படுத்தக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, வியாபாரிகள் உண்மையாக நடந்துக் கொள்ள கூடிய வகையில் சர்க்கார் நல்ல முறையில் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்களுக்கு நடைமுறைகள் தெரியாது. இதற்கு முன்னாலே அரசியலிலே வந்தவர்களாக, ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்களும் பெரும் பெரும் கோரிக்கைகளாக இருந்ததால் அவர்களுக்கு இந்தக் கஷ்டங்கள் தெரியாது. கல்வியை முடித்துவிட்டு நேரடியாக ஆட்சியில் வந்து விடுகிறார்கள், அல்லது அவர்களுடைய முன்னோர்கள் சம்பாதித்து வைத்ததை வைத்து அந்த மூலதனத்தின் மூலம் இங்கே வந்து உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சிறிய வியாபாரிகளைப் பற்றியும் மத்திய தர வியாபாரிகளைப் பற்றியும் ஒன்றும் தெரியாது. இப்பொழுதுள்ள சர்க்கார் ஏழைகளிடத்திலும் சிறிய வியாபாரிகளிடத்திலும் மத்திய வியாபாரிகளிடத்திலும் அனுதாபம் உள்ளவர்கள். அவர்கள் இந்த நடைமுறை சிக்கல்களைப் போக்கி நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும் வியாபாரம் நடத்த வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மானியக் கோரிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமிசுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மேல் எனக்குப் பேசக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக ஆட்சியாளர் விதிக்கின்ற எந்த வரியுமே அடிமட்டத்திலே இருக்கின்றவர்கள் கொடுக்கின்ற நிலைதான் உண்டு என்று அடிப்படையை நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பெரிய வியாபாரிகளுக்குப் போடுகின்ற வரியோ அல்லது சிறிய வியாபாரிகளுக்குப் போடுகின்ற வரியோ எதுவாக இருந்தாலும் அடிமட்டத்தில் இருக்கின்றவர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். வரி உயர உயர ஏய்ப்பும், அக்கிரமம் வளர்ந்து கொண்டே வரும் என்பதை எல்லோரும் எடுத்துப் பேசுகிறார்கள். இந்த வரி ஏய்ப்புத் தடுக்கப் படுமானால் வருமானம் பல மடங்கு வரும் என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். இப்பொழுது நியாயமாக வியாபாரம் செய்ய முடியாத நிலைமையே இருக்கிறது. சிலர் அக்கிரமம் செய்வதால் வியாபாரிகள் எல்லோருமே அக்கிரமம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அக்கிரமம் செய்யாதவர்கள் போட்டி, போட முடியாத நிலைமையே இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைக் கவனித்து ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று பலரும் பல கருத்துகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன். டிராக்டர் விவசாயத் திற்குத் தேவைப்படுமொழுது அதற்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப் படுகிறது. அதேபோல் மின்சாரக் கருவிகளும் விவசாயத்திற்குத் தேவையாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றிற்கும் விலக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதன் அவசியத்தை விவசாயிகளிடமிருந்து நாம் தானியங்களை அசலுக்கும் குறைந்த விலையில்தான் வாங்கி வருகிறோம் என்பதை நினைவில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, மின்சார மோட்டார்கள் எடுத்துக் கொண்டால் மோட்டார் களுக்குப் போடுகின்ற பெரிய வரி மாத்திரமல்ல, அதோடு தொடர்பு கொண்ட பலவிதமான கருவிகளுக்கும் வரி போடுகின்ற முறையால் கடைசியாக அதன் விலையைப் பார்க்கும்போது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 700 ரூபாயாக இருந்த மோட்டார் இன்று 1,500 ரூபாய் அளவுக்கு ஏறிவிட்டிருக்கின்றது. இந்த நிலையில் மோட்டார்களின் விலை உயர்ந்து கொண்டே போவதைத் தடுத்து, விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் சப்ளை செய்வதைப் போல இந்த எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள்ையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செக் போனடுகள்—தடுப்புக் காவல் நிலையங்களைப் பொருத்தவரை நிச்சயமாக நல்ல மாறுதல் செய்யவேண்டும். இதிலே குடியானவர்கள் படுகின்ற அவஸ்தைக்கு உதாரணமாக என்னுடைய சொந்த

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

]1967 ஜூன் 28

அனுபவம் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு நான் மஞ்சள் வேளாண்மை செய்திருந்தேன். அதை மதுரைக்கு அனுப்பினேன். மதுரைக்கு அனுப்பும் போது கிராம அதிகாரியிடமிருந்து அத்தாட்சிப் பத்திரம் பெற்று—எந்த வியாபாரிக்கு அனுப்புகிறேனோ அந்த வியாபாரியின் விற்பனை வரி நம்பர் இவற்றை யெல்லாம் குறிப்பிட்டு எழுதி முறைப்படி அனுப்பினேன். செக் போஸ்ட் அதிகாரிகள் அதை நம்ப முடியாது என்று சொல்லி மறுபடியும் விற்பனை வரி வாங்கிக் கொண்டுதான் லாரியை அனுப்பினார்கள். இடை வெளியில் லாரிக்காரர் பணம் கிடைக்காமல் தவித்திருக்கிறார். அதை அறிந்து நான் கோவைக்கும் மதுரைக்கும் இடையில் உள்ள கிணத்தூக்கடவில் உள்ள செக் போஸ்ட்டு அதிகாரியைப் பார்த்து “எந்த முறையில் நாங்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும்?” என்று கேட்டேன். அவர், “எந்த வியாபாரிக்கு நீங்கள் அனுப்புகிறீர்களோ அவரிடமிருந்து லெட்டர் வேண்டும்” என்றார்கள். நான் இன்னொரு முறை அனுப்புகிறபோது அந்த வியாபாரி சொன்னது போல் யாருக்கு அனுப்புகிறேனோ அவரிடமிருந்து லெட்டரும் வாங்கி, அதோடு கிராம அதிகாரியின் அத்தாட்சியையும் பெற்று அனுப்பினேன். அந்தத் தடவை அங்கே வேறு ஒரு அதிகாரி இருந்தார். அவர் அதைத் தடுத்து நிறுத்தி விட்டார். வரியைக் கட்டிவிட்டதான் போக முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார். இந்தத் முறையில் குடியானவர்கள் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப வரியைக் கட்டி அதிகமாகக் கட்டிய பணத்தை உடனடியாகத் திரும்பப் பெற முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த தடுப்புக் காவல் நிலையங்கள் குடியிருக்கும் இடத்திற்கும் விவசாயம் செய்யும் இடத் திற்கும் மத்தியில் மாட்டிக் கொண்டால் அந்த விவசாயிகள் படும அல்லல்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவர்கள் விளைவித்த பொருள்களை வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இப்படி பல துறையிலே உள்ள அல்லல்களைப் போக்க நிச்சயமாக இந்த அரசு வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரவகைகளை அரசாங்கம் ஸ்டேட் டிரெஷரி கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வியாபாரம் செய்கிறது. அரசாங்கக் கணக்குப்படியே சென்ற தடவை 45 கோடி ரூபாய் லாபம் பெற்றிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு விற்பதிலிருந்து அந்த ‘லாபத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் உபயோகிக்கின்ற ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் விற்பனை வரியைக் குறைக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்கின்ற மகசூலை குறைந்த விலையில் கொள்முதல் செய்வதால் வரி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறெல்லாம் காரியங்கள் செய்து விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் பெற வழி வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த விற்பனை வரி மசோதாவின் மீதான வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரி மசோதா 1959-ம் ஆண்டிலே எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டபோது “இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்திலே மேற்கொண்டு அதிகமான வரிகளை விதிப்பதற்கு எந்தக் காலத்திலும் சர்க்கார் முன் வராது ; கூடுமான வரையில் போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளைக் குறைக்க முயலுவோம்” என்ற உறுதிமொழியைக் கொடுத்தார்கள். இன்று சர்க்கார் மாறினாலும் முந்தைய சர்க்கார் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவது கடமை என்ற முறையிலே இன்றைய தினம் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று இரண்டாவது முறையாக வலியுறுத்துகிறேன்.

1967 ஜூன் 28]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இதன்மீது பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற முறையிலே ஆதரிக்கின்ற அளவிலே பேசினாலும்கூட ஏறக் குறைய எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் பேசிய அபேத கருத்துக்களைத் தான் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறேன். குறிப்பாக, கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் வர்த்தகர்களை அயோக்கியர்களாக மாற்றிவிட்டது என்று ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் பேசியபோது இந்தச் சட்டத்திலே அவர்களை யோக்கியர்களாக மாற்றுவதற்கு வழிவகை என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கூறுவார் என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அவர் பேச்சை முடிக்கின்றபோது அப்படி வழிவகைகள் செய்யப்படவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொண்டு இனியாவது செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு அறிவுரை கூறியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைப் பொறுத்தவரையிலே சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 சதவீதம் ஆக இருக்கிறது; நம்முடைய மாநிலத்திலே 2½ சதவீதமாக இருக்கிறது. ஆகவே தான் ½ சதவீதம் கூட்டி 3 சதவீதமாக மாற்றியிருக்கிறோம் என்று அரசாங்கத் தரப்பிலே இருந்து வாதிக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றி ஒரே ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 சதவீதம் என்று இருந்தாலும்கூட அந்தச் சட்டப்படி நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை இங்கு வரி 2½ சதவீதமாக இருக்குமானால் அந்தக் குறைந்த விகிதத்தில்தான் வசூல் செய்யமுடியும். அந்த நிலை இருப்பதை மறந்து விட்டு சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 சதவீதமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி அந்த அளவுக்கு இருப்பதால் நாமும் 3 சதவீதமாக உயர்த்தியாக வேண்டுமென்று சொல்லுவது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பொறுப்புக்கும் கடமைக்கும் மாறாகச் சொல்லுவதாகத்தான் ஆகும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்தைப் பொருத்தவரையிலே பலதரப் பட்ட அதிகாரிகளிடையே அப்பீல் செய்வதிலே உள்ள இடர்பாடுகளை நீக்குவதற்கு வழிவகைகள், முறைகள் இந்தச் சட்டத்திலே காணோம். அத்தகைய வழிவகைகளைக் கொண்டு வர இன்றைய தினம் உள்ள சர்க்கார் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளால் வியாபாரிகள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். முன்பு அவர்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே இதைப் பற்றிக் கேலியும், சிண்ட்லுமாகப் பேசியவர்கள் பரிதாபத்திற்குரிய முறையிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் வேறு என்ன வழி முறைகளைக் கூறுகிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அன்றையதினம் எதிர்க் கட்சியில் இருந்து எதிர்க்குக் கொண்டிருந்தவர்கள் தங்கள் ஆளும் பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகு தங்களுடைய மனத்திலே உள்ள திருத்தங்களைப் பகிரங்கமாகக் கொண்டு வராமல் எங்கனியே எதிர்பார்த்துக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலையைக் காண்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தைப் பொருத்தவரையிலே கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் என்பது வியாபாரிகளுக்கு ஒரு சலுகையாகக் கொடுத்திருப்பது போல் காணப்பட்டாலும் கூட அதனால் வியாபாரிகளுக்கோ அல்லது பொது மக்களுக்கோ எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. அந்த கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் மூலமாக ரூ. 120-ல் இருந்து ரூ. 180 ஆக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் ரூ. 120 ரேட்டை உயர்த்தாமலேயே பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரத்திற்குக் கம்பவுண்டிங் தொகையை உயர்த்தியது. கம்பவுண்டிங் அமெனண்டை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உயர்த்தலாம். அதே சமயத்தில் கம்பவுண்டிங் ரேட்டை தகுந்த அளவு உயர்த்தினால் பொதுமக்களும், மத்தியதர வகுப்பினரும் பெரும் சங்கடத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். வரிச் சலுகை அதிகரிக்கிறது.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1967 ஜூன் 28]

இருந்தாலும், இன்றுள்ள நிலையில் கட்டாயத்தின்பேரில்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய்ப் பற்றி குறிப்பிடும்போது அரசுக்கு இந்தச் சட்டம் மூலம், அதிகப்படுத்தப்பட்ட விற்பனை வரி மூலம் ஏறத்தாழ 3½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொன்னார்கள். இந்த 3½ கோடி ரூபாய் என்று சொல்லும்போது இது பொதுமக்கள், நடுத்தர மக்கள் மீது சுமத்தப்படுகிற பெரும் பளு என்று நினைத்துப் பார்க்கும்போது இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் நடுங்குகிறார்கள். இன்றைய தினம் மக்களை எதிர்போக்கி 3½ கோடி ரூபாய் விற்பனை வரி மூலம் பளு சுமத்தப்பட இருக்கிறது என்று நினைத்தால் பயமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த பலமுனை வரிவிதிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ½ சதவீதம் தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து சொன்னாலும் மொத்தத்தில் கிட்டத்தட்ட 2 சதவீதம் அளவிற்கு உயர்த்தப்படும் நிலைதான் வரும். பண்டங்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் என்ற அளவில் அவர்கள் ½ சதவீதம், அவர்களிடம் இருந்து வாங்கி மொத்த வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு ½ சதவீதம், அவர்களிடம் இருந்து வாங்கி விற்கும் சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு ½ சதவீதம், அவர்களிடமிருந்து வாங்கி சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு ½ சதவீதமும் ஆக 2 சதவீதம் உயர்த்தப்படும் நிலை இந்தச் சட்டம் மூலம் ஏற்படுகிறது. ½ சதவீதம் என்ற வெவ்வேட்கவரினால் போர்த்தப்படும் கொண்டுவரப்பட்டாலும் அந்த வெவ்வேட்கவரையை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் உள்ளேயிருப்பது 2 சதவீதமே தவிர ½ சதவீதமல்ல என்பது தெரியவரும். சில பொருள்களின் மீதுள்ள வரிவிதிப்புப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். என் முதல் பேச்சில் கூட நமக்குத் தோல் வியாபாரத்தில் இருக்கிற சிறப்பான இடத்தை இந்தச் சட்டம் அழித்து விடும் என்று தெளிவாக வற்புறுத்திக் கூறினேன். அதற்கு அன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருந்தாலும்கூட மறுபடியும் அதைப்பற்றி வற்புறுத்த நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிற மாநிலங்களுக்கு ரா ஹைஸ் அன்ட் ஸ்கினஸ், பதனிப்பாத தோலை வாங்கி ஃபினிஷ்ட் கூட்ஸ்ஸாக மாற்றி பிற மாநிலங்களுக்கும், மற்ற வெளி நாடுகளுக்கும் கூட ஏற்றுமதி செய்கிற 25 கோடி ரூபாய் அளவில் உள்ள வியாபாரம் நம் மாநிலத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் தயவு செய்து இந்தத் தொழிலை நசுக்கி விடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இந்த வரிவிதிப்பு மூலம் நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மற்றப் பொருள்களின் மீதான வரி கூடுமானால் மற்ற மாநிலங்களோடு நாம் நடத்தக்கூடிய வியாபாரம் நசித்துவிடும். அதன் காரணமாக இம் மாநிலத்தில் பொருளாதாரத் தயக்க நிலை ஏற்படுவதோடு, தேக்கமும் ஏற்படுமென்று நான் அரசை எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோன்று நம் அரசாங்கத்தின் வரி விதிப்பு முறை, அமைப்பு இவை வியாபாரிகளுக்கும் சரி அல்லது நடுத்தர மக்களுக்கும் சரி நன்மை செய்வதாகமில்லை என்று கூறிக் கொள்வதோடு இந்தச் சட்டம் மீது எங்களுக்கு மட்டுமல்ல எதிர்ப்பு, ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூட எதிர்க்கிறார்கள். இந்த நிலையை உத்தேசித்து அமைச்சர் அவர்கள் மனமுவந்து இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றாமல் இந்த மசோதாவைக் கைவிடும்படி மிகத் தாழ்மையோடு பொது மக்கள் சார்பிலும் எங்கள் கட்சி சார்பிலும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். வணக்கம்.

திரு வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்த வருவாய்த் துறையைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பலவிதத்தில் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, “காமதேவதை” என்று இதைக் கருதமுடியாது. இன்றைய நிலையில் இது “காமதேவதை” அல்ல “யம தேவதை”

1967 ஜூன் 28]

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

என்று நினைக்கக் கூடிய நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோம். இது ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிலை, என்ன? இன்றுள்ள நிலை என்ன? இன்று இது பாமர மக்களை வாட்டி வதைக்கக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. அந்தளவிற்கு கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அது உருவெடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, என் பெயரால் முன்று வெட்டுப்பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதில் குறிப்பிட்டிருப்பதெல்லாம் குறிப்பாக உணவுப்பொருள் மீது எந்தவிதமான வரியும் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். இதில் அரிசி, ராகி, மற்ற நன்செய், புன்செய் சம்பந்தப்பட்ட உணவுப்பொருள்களுக்கு வரியில்லை என்பது தெரிந்த விஷயம். ஆனால் இன்று பாமர மக்களால் அத்தியாவசியமாக உபயோகிக்கப்படுத்தக் கூடிய எண்ணெயின் விலையைக் குறைக்கப் போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம். இப்போது எண்ணெய் வித்துக் களின் மீது 1½ சதவீதம் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என் நோக்கம்.

அதுமட்டுமல்ல. லீட் ப்ராடக்ட்ஸ், கோதமையினால் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பில்கட்ஸ், ரொட்டி, சொஜ்ஜி, மைதா இவைகளும் உணவுப் பொருள்கள்தான். அவைகளும் அத்தியாவசியப் பொருள்கள்தான். அவற்றின்மீதும் கட்டுப்பாடு இருக்கக் கூடாது. ஆகவே உணவுப் பொருள்களின்மீது கண்டிப்பாக எந்தவிதமான வரியும் இருக்கக்கூடாது. இப்போதுதான் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். நாம் நினைப்பது போல் முழுக்க முழுக்க அதைக் கட்டுப்படுத்தி விட முடியும் என்று சொல்லவில்லை. இன்று வெல்லத்தின் மீது வரி இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அது எப்படி அத்தியாவசியப் பொருள் என்று கருதப் படுகிறதோ அதேபோன்று இந்தப் பொருள்களின் மீது வரிவிதிப்பு இருக்கக் கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அழகும் பொருள்களுக்கு விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வர வேற்கிறோம். அதிலும் குறிப்பாக மீன் அழகும் பொருளில் ஒன்று. நம் நாட்டில் உபயோகிப்படுத்தக்கூடிய மீனுக்கு வரி விலக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இரா மீன் இங்கிருந்து கொச்சிக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு அங்கிருந்து அமெரிக்கா போகிறது. 100 இரா ரூ. 150 வரை விற்பதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே, அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கிற மீனை இருந்தாலும் எதுவாகியிருந்தாலும், ஜலில் போட்டு பக்குவப்படுத்தப்பட்டு மாதக்கணக் கில் கெட்டுப் போகாமல் கொன்னை லாபம் கிடைக்கும் அளவிற்கு அவை இருக்கிறது. அதன் மீது என்ன வரி போடுவது என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இன்று கடைகளுக்குப் போய் ஒரு பொருள் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ரசிது வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். வேண்டாமென்றால் டாக்ஸ் போடுவதில்லை, வேண்டுமென்றால் போடக் கூடிய அளவிற்கு நிலை இருக்கிறது. நான் இதைக் குறிப்பிட்டக் காரணம் சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருவாய் எல்லாம் பாதிக்கப்படக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. இதில் சரியான முறையிலே செக்-அப் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். தமாஷா வரி சம்பந்தமாக எனக்கு முன் பேசிய வினியகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 100 பேர்களில் 20 பேர்கள் டிக்கட் வைத்திருக்கிறார்கள். 80 பேர் டிக்கட்கள் வைத்திருப்பதில்லை என்றார்கள். இது சர்வசாதாரண விஷயம். டிக்கட்டுகளில் முத்திரை குத்தியிருப்பதைப் பார்த்தால் மை இருக்கிறதா, கோபுரம் இருக்கிறதா, வீலீஸ் இருக்கிறதா என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. பலர் வீலீஸ் செய்து வைத்துக் கொள்வதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே இதில் அமைச்சர் அவர்கள் முழு கவனத்தையும் செலுத்தவேண்டும். வெள்ளைக்காரன் இருந்த காலத்தில் டிக்கட்டுகளில் ஸ்டாம்பு ஒட்டுவார்கள். அந்த முறை மைசூர் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். 20 ஆண்டுகளாக அந்த முறை இங்கிலாை என்று தெரிகிறது.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1967 ஜூன் 28]

ஸ்டாம்ப் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி ஒட்ட வேண்டும். ரசீது பரிசீலனை செய்து, சர்க்கார் பிரிண்ட் செய்து அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்வது அல்லது அவர்கள் பிரிண்ட் செய்வதாக இருந்தால் சம்பந்தப்பட்ட சர்க்கார் அலுவலகத்தில் வைத்து அப்போதைக்கப்போது தேவையான அளவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். அது மாதந்திரமல்ல. மாதம் நேரங்களில் சினிமா நடத்துவார்கள். அதெல்லாம் கணக்கிலேயே வருவதில்லை பல இடங்களில். இதை யெல்லாம் செக் செய்யவேண்டும். அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளே செக் செய்ய வேண்டும் என்று அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால், வருஷத்தில் 365 நாட்களில் குறைந்தது 100 நாட்கள் அந்த அதிகாரிகள் அந்த நிதி, இந்த நிதி என்று ஏதாவது வசூல் செய்யும் நிலைமை இருப்பதால், அவர்களின் தயவு தேவையாக இருக்கிறது. அதோடு அந்த அதிகாரிகள் சினிமாவுக்கும் போக வேண்டும் குடும்பத்தோடு. இப்படி தயவு தாட்சணிய அடிப்படையில் இதெல்லாம் சரிவர நடப்பதில்லை. இதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்க்வாட் போட்டு, திடீர்-திடீரென்று செக் செய்யும்படியான முறை இருப்பதுதான் மிகவும் நல்லது என்பதை இந்த நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று, இன்றைக்கு சர்க்கரை மீது, ஜவுளிகள் மீது, தீப்பெட்டி மீது, புகையிலை மீது, புகையிலையிலிருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பீடி சிகரெட் மீது, மத்திய சர்க்கார் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி போட்டு விட்டார்கள். மாகாண சர்க்காருக்கு ஏதாவது பங்கு உண்டா என்றால், எனக்கு தெரிந்த வரையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையினால் கண்டிப்பாக, மத்திய சர்க்கார் குறிப்பிட்ட பொருள்கள் மீது போட்டிருக்கக்கூடிய அந்த வரிகளிலிருந்து நமது மாநில சர்க்காருக்குப் பங்கு கொடுத்தாக வேண்டும். அத்தகாசு மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தி உரிய பங்கை வாங்குவதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டாக வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

தீப்பெட்டியைப் பொறுத்த வரையிலும், ஏ, பி, வலி, டி என்று நான்கு விதமாகத் தரம் பிரித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட குடிசைத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் “டி”-யும், “வலி”-யும். அதற்கு ஏற்கனவே சில ரிபேட்டுகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை என்ன என்றால், சாத்தூர், சிவகாசி பகுதியில் கூட்டுறவுத் தீப்பெட்டித் தொழில் என்று பெயர் வைத்து, முழுக்க முழுக்க சலுகை காட்டும் அளவுக்குத் தள்ளுபடிச் செய்து மற்ற இடங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு, அவர்களைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லக்கூடிய பெயரில் இருக்கக்கூடிய “டி” “வலி” போன்ற பிரிவுகள் ஒரே விதமாக இருக்கக்கூடிய தன்மையில் இருக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்தார்போல ரிபேட் கொடுப்பதோ, சர்க்கார் என்னைன்ன சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டுமோ, அப்படித் காட்டுவதான முறையில் இருந்தால்தான் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களைப் பாதிக்காத தன்மையில், அந்தத் தொழில் பாதிக்காத தன்மையில் இருக்க முடியும் என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு உப்புக்கு முழுக்க முழுக்க வரி கிடையாது—வரவேற்க வேண்டியதுதான்—எல்லா மக்களும் உபயோகிக்கக்கூடிய அக்சியாவசியப் பொருள் உப்பு. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்கு வலியேரஜ் வரி என்ற பெயரால் ஒரு வரி போட்டு வசூல் செய்கிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாங்கத்தர கெமிக்கல் தொழிற்சாலையில் சாதாரண உப்பை உபயோகப்படுத்திப் பல ரசாயனப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து அவைகள் கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

1967 ஜூன் 28] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

விலை உயர்ந்த ரசாயனப் பொருள்கள் தயாரிப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தும் உப்புக்குத் தாராளமாக வரி போடலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. எல்லா மக்களும் சாப்பிடுவதற்கு உபயோகப்படுத்தும் உப்புக்குக் கண்டிப்பாக வரி போடக்கூடாது. ரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முறையில் உபயோகப்படுத்தும் உப்புக்கு வரி பொருவதில் கண்டிப்பாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

சர்க்கரை மில்களை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்குச் சர்க்கரை எங்கே கிடைக்கிறது? கண்ட்ரோல் ரேட் ரூ. 1.52. இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை என்ன என்றால் ரூ. 3.75, ரூ. 4.00, ரூ. 4.50 வரையில் விற்கப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் உண்டு. நாம் எவ்வளவோ நிதி திரட்டுகிறோம். 100 ரூபாய் நிதி கொடுத்தால் ஒரு மூட்டை சர்க்கரைக்குப் பர்மிட். கண்ட்ரோல் ரேட்டில் 150 ரூபாய்க்கு வாங்கிப் பளக்கிலே 300 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். 100 ரூபாய் கொடுத்ததிற்கு 50 ரூபாய் வெகுமான்ம். 150 ரூபாய்க்கு வாங்கி நிதியாகக்கொடுத்த தொகையையும் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கும் மேலே 50 ரூபாய் ஆதாயம். அந்த அளவுக்குச் சலிப்பாக அதிகாரிகள் நிதியை வசூல் செய்யும் முறையை வைத்திருப்பதால், பொது மக்களுக்குக் குறிப்பிட்ட ரேட்டிலே கூடக் கிடைக்காமல், கள்ள மார்க்கெட்டில் கூடக்கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட தொழிலில் இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது? விவசாயிகளிடத் திலிருந்து கரும்பை குறைந்த விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய உரங்களோ, கலப்பைகளோ மற்ற பொருள்களோ அதிகப்படியான விலையாக இருந்தாலும், விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். அதனால் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது. ஆகையால் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், பரிச்சேஸ் டாக்ஸ் என்று கரும்பின் பேரில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆலை உரிமையாளர்கள் கொடுக்க வேண்டிய வரி அது. கரும்புக்கான பரிச்சேஸ் டாக்ஸ் ஓரளவுக்கு உயர்த்திக் கொள்ளுங்கள். அந்த முறையில் அதிகமான வருமானத்தைப் பார்க்கலாமே தவிர, உணவுப் பொருள்கள், மக்களுக்குத் தேவையாக இருக்கக் கூடிய அத்தனையையும் கண்டிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி அதை யெல்லாம் தள்ளுபடி செய்யும் அளவுக்குச் செய்வதன் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அவர்கள் சொன்னதுபோல் என்னைய் மாத்திரமல்லாமல் எந்த உணவுப் பொருளாக இருந்தாலும் விலையைக் குறைந்த அளவுக்குக் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்யும் அளவுக்கு ஏற்படுத்த முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, உணவுப் பொருள்கள் மீது, குறிப்பாக ஆயில் வீட்ஸ் மீதும், வீட் ப்ராடக்ட்ஸ் மீதும் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அவைகளின் மீதும் வரி இருக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. து. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு முன்னால், இந்த மானியத்தின் மீது பேசிய பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அவர் இந்தச் சபையினுடைய நடவடிக்கையைச் சரியாக கவனித்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. இந்த விற்பனை வரித் திருத்த மசோதா நிறைவேறி நாட்கள் நான்கு ஆகியதற்குப் பின்னால்—வாக்கெடுப்புக் கூட நடந்தது—திருத்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று பேசிய தில் பொருத்தம் இல்லை. அர்த்தமும் இல்லை என்று சபையின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மசோதா என்று கூறிய நேரத்தில், நான் சப்ட் மன்ற வார்த்தையைத்தான் உபயோகப்படுத்தினேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1967 ஜூன் 28]

திரு. மு. ச. சிவசாமி : அடுத்தபடியாக இந்த மானியத்தின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சில பொருள்கள் மீது $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வரியை உயர்த்தியதற்காக அகவிலையே உயர்ந்துவிட்டது என்று சபையிலே பேசினார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டில் தினசரி உபயோகிக்கின்ற பொருள் மீது சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ்ட்யூட்டி பல சதவிகிதம் கூட்டியிருப்பதை அவர்கள் மறந்து $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் கூட்டியதன் மூலம் நாட்டிலுள்ள அகவிலைகள் கூடிவிடும் என்பதில் பொருள் இல்லே என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் தலைமை).

சிறு வியாபாரிகளுக்கு 15,000 ரூபாய் வரையில் வரி விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஏறக்குறைய 10,000 வியாபாரிகளுக்கு நன்மை கிடைத்தாலும்கூட 15,000 ஆக இருப்பதை 20,000-ஆக ஆக்கனால் இன்றுள்ள விலைவாசி உயர்வில் வியாபாரப் பெருங்குடி மக்களை இந்த அரசு முழுக்க முழுக்கத் திருப்திப்படுத்தியதாக ஆகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 15,000 லிமிட்டை 20,000 ஆக்கும்போது சர்க்கார் வருமானம் குறையுமே என்று இந்த அரசு எண்ணுமையானால் அதற்கும் ஒருசில யோசனைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரிகளாக விற்பனை வரி அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து கொள்ளாத வியாபாரிகள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள், நவ தானியங்களை வாங்கும் வாக்குக வரவழைக்கிறார்கள். வாக்கு வராகமாக வரவழைக்கப்படுகிற அந்தப் பொருள்கள் வாங்குகின்றவர்களுக்குப் பில் கொடுக்காமல், மூன்று கை மாறுகின்றன. இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரோடு தமிழக அரசு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு ரயில்வே வாகன்களில் வருகிற பொருள்களை டெலிவரி எடுத்துக்கொள்கிற காலத்தில் ஒரு டெப்யூடி கமாண்டியல் டாக்ஸ் ஆபீஸரோ அல்லது அலிஸ்டெண்ட் கமாண்டியல் டாக்ஸ் ஆபீஸரோ அந்த ரயில்வே பாவில் கையெழுத்திட்டு முத்திரையிட்டதற்குப் பின்னால்தான் கூட்ஸ் ஸ்டேஷனில் டெலிவரி கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வந்தால், அதன் மூலம் வரியே கட்டாமல் உணவுப்பொருள்கள் 3, 4 கை மாறக்கூடிய தத் தடுக்க முடியும். இப்படி வரி செலுத்தாமல் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு பெரிய நவதானிய வியாபாரிகள் கூட்டம் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற முடியாத அளவுக்குச் செய்ய முடியும். அதன் மூலம் ஏறக்குறைய ரூ. 3, 4 கோடி நம்முடைய சர்க்காருக்கு அதிகமாக வருமானம் கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், சர்க்காருடைய சலுகைகளை இன்றையதினம் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு கற்கண்டு தயாரிப்பவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற வியாபாரிகள்தான் இன்றைக்கு அதிக கொள்வனை லாபம் அடிப்பவர்கள். கற்கண்டு தயாரிப்பவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, குடிசைத் தொழில் என்ற பெயரைக் காட்டி, அவர்கள் வரிவிலக்கு வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கற்கண்டே தயாரிப்பதில்லை. சர்க்கார் கொடுக்கிற ஜீனிக் கோட்டாவை அப்படியே கள்ள மார்க்கெட்டில் ரூ. 325க்கு விற்பனைக்கு அத்தனைக்கும் காஷ் பில் போடுகிறார்கள். காஷ் பில் போட்டாலும் சரி, அல்லது கிரடிட் பில் போட்டாலும் சரி, அதில் தங்களுடைய ரிஜிஸ்டர் நம்பரைக் குறித்துத்தான் பில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு உத்தரவை சர்க்கார் போடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் கற்கண்டு வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற முடியாது. அதன் மூலம் பல லட்ச ரூபாய் கிடைக்கும்.

அதேபோலத் தான் இப்பொழுது நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில் மிட்டாய் தயாரிக்கும் வியாபாரிகளுக்கு பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 100 கிலோ கிராம் மிட்டாய் தயாரிக்கக்கூடிய சில வியாபாரி

1967 ஜூன் 28]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

களுக்கு என்னுடைய மாவட்டத்தில் அரசியல் செல்வாக்கின் காரணமாக 400 மூட்டை, 500 மூட்டை ஜீனி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் மிட்டாய் தயாரிக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. ரூ. 250-க்கு ஒரு கண்பெக்ஷனி மெஷினைக் காட்டி, நமக்கு படத்தைக் காட்டிவிட்டு, ஜீனி மூட்டைகள் பிளாக் மார்கெட்டில் போய்விடுகின்றன. அவர்களுடைய கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் யாருக்கு எவ்வளவு விற்பனையாக விற்பனை வரி இல்லாமல், ஏதோ காஷ் பில் போட்டு சரிபடுத்தி விடுகிறார்கள். அவர்கள் தயாரிக்கின்ற மிட்டாய்களை யாருக்கு விற்பனையும், கடனுக்குக் கொடுத்தாலும், ரொக்கத்திற்குக் கொடுத்தாலும், அந்த பில்களில் விற்பனை வரி ரிஜிஸ்டர் நம்பரை பதிவு செய்துதான் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு அரசாங்க உத்தரவைப் போட்டால், இந்த மிட்டாய் தயாரிப்பவர்கள் பிளாக் மார்கெட்டில் ஜீனி விற்க முடியாது. அதே நேரத்தில் வரியையும் ஏமாற்ற முடியாது. 400 மூட்டை ஜீனி கொடுத்தால், எவ்வளவு மிட்டாய் தயாரிக்கிறார்கள், அது என்ன விலை அதற்கான விற்பனை வரியைக் கட்டியிருக்கிறார்களா என்று விற்பனைவரி டிப்பார்ட்மெண்ட்டார் அந்தக் கணக்கைப் பார்ப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியது ஏதோ பில், பேரேடு. பில் பிரகாரம் பேரேடில் இருக்கிறதா என்று டிக்கெட் செய்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். 100 மூட்டை ஜீனி கோட்டா வாங்கினால் அதற்கு எவ்வளவு குளுகோஸ் வாங்க வேண்டும் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். 10 மூட்டை ஜீனிக்கு ஒரு பாரெல் குளுகோஸ் இருந்தால்தான் மிட்டாய் தயாரிக்க முடியும். ஆக, 100-க்கு 10 சதமானம் குளுகோஸ் வேண்டும். அவர்கள் எவ்வளவு ஜீனி வாங்கியிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு மிட்டாய் தயாரித்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு குளுகோஸ் வாங்கியிருக்கிறார்கள், மிட்டாய் தயாரிப்பதற்கு அத்தியாவசியமான குளுகோஸ் வாங்கியிருக்கிறார்களா, பில் இருக்கிறதா என்று கூடப் பார்க்காமல் ஜீனிக்குக் கோட்டா கொடுத்த விடுகிறார்கள். இதில் நமது அரசாங்கம் மிக எச்சரிக்கையாக இருந்து, போதிய கவனம் செலுத்தினால், ஒருபக்கம் மிட்டாய் கம்பெனிகள் ஜீனியை வாங்கி பிளாக் மார்கெட்டில் விற்கின்ற தன்மையை ஒழிப்பதோடு, சர்க்காருக்கு மிட்டாய் கம்பெனிகளிலிருந்து அதிகமான விற்பனை வரி வருமானம் கிடைப்பதற்குத் தேவாக இருக்கும் என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது போல உப்பு. இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழகத்தில் மிக மலிவாக விற்கப்படுகிற பொருள் ஒன்று உண்டு என்றால், அது உப்புதான். என்னுடைய தொகுதியில் 100 கிலோகிராம் எடையுள்ள ஒரு மூட்டை உப்பு 8 அணுவுக்கு விற்கிறது. அதற்கு ரூ. 4, 5 லாரி வாடகை கொடுத்து கோயம்பகத்தாருக்குக் கொண்டு வந்து, ரூ. 6-க்கு விற்கிறார்கள். இதற்கு எதற்காக வரிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உப்புக்கு விற்பனை வரி போட்டால் இந்த அரசாங்கத்துக்கு பல லட்ச ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். இதனால் அகவிலை உயர்ந்துவிடும் என்று கூற முடியாது. 8 அணுவிற்கும் ஒரு உப்பு மூட்டை மீது 2 சதமானம் 3 சதமானம் விற்பனை வரி போடுவதன் மூலம் அகவிலை நிச்சயம் உயராது. தூத்துக்குடியிலிருந்து கோவைக்கு உப்பு கொண்டு வரப்படுகிறது. லாரி வாடகை மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 1, 1½ கொடுக்கிறார்கள். அதன் பேரில் 2 சதமானம், 3 சதமானம் வரி போடுவதினால் மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது. அதே நேரத்தில் கோடிக்கணக்கில் உப்பு மூட்டைகள் தயாரிக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து மைசூர், வங்காளம் ஆகிய இடங்களுக்கு உப்பு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. குறைந்த விலையிலுள்ள உப்புக்கு வரி போடுவதினால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய், கிடைக்கும். உப்புக்கு வரி போடுவதன் மூலமும் கற்கண்டு பாக்கரி, மிட்டாய் பாக்கரி ஆகியவைகளை சரிவரக் கண்காணிப்பதன் மூலமும் விற்பனை வரி வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும். பில்லில் ரிஜிஸ்டர் நம்பர் போட்டுத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், உண்மையான கணக்கு வைக்க கிடைக்கும். அதன் மூலம் விற்பனை வரி வருமானம் அதிகரிக்கும். வியாபாரி என்று ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளாமலே, வரியும் செலுத்தாமலே எந்தவிதமான பில்லும் போடாமல் பொருள்கள் கை மாறுகின்றன. அதைத் தடுத்த நிறுத்துவதற்கு விற்பனைவரி அலுவலகத்தில் முத்திரை

[திரு. மு. சிவசாமி]

[1967 ஜூன் 28]

போட்டு விற்பனைவரி அதிகாரி கையெழுத்துப் போடப்பட்ட பாஸாக இருந்தால்தான் கூட்ஸ் ஷெட்டில் டெலிவரி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை ஏற்படுத்தினால், அதிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வரும். இந்த வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, ரூ. 15,000 என்று விற்பனைவரி விலக்குக்கு விதித்துள்ள வரம்பை ரூ. 20,000 என்று உயர்த்தினால் உண்மையான வியாபாரிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் ஒரு வியாபாரி என்ற முறையில் கூறுகிறேன். தோலுக்கு வரி போடுவதினால், வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற தோல் வியாபாரம் நசித்துவிடும் என்று கூறினார்கள். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் வியாபாரிகள் 20 சதவிகிதத்திற்குக் குறைந்து லாபம் வைத்து விற்பதில்லை. தோல் வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 30, 35 சதவிகிதம் லாபம் வருகிறது. 35 சதவிகிதம் லாபம் வரக்கூடிய ஒரு வியாபாரிக்கு 2, 3 சதமானம் வரி போடுவதினால் மாத்திரம் ஏற்றுமதி வியாபாரமே நசித்துவிடும் என்பது பிரத்தியட்ச நிலைக்கு உகந்தது அல்ல. அதனால் ஏற்றுமதி வியாபாரம் பாதிக்கப்படமாட்டாது. அதே நேரத்தில் சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும்.

இறுதியாக ஒரு நிமிஷத்தில் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு அரசாங்கம் இயங்குவது வியாபாரிகளால் தான் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. வியாபாரிகளாக இருக்கிற நாங்கள் ரூ. 5,000, 10,000, 15,000 என்று வரி கொடுக்கிறோம். ஆனால் வியாபாரிகள் விற்பனைவரி அலுவலகங்களுக்குப் போனால் அவர்கள், அதிகாரிகளால் சிறிதுசுட மரியாதையாக நடத்தப்படுவதில்லை. வியாபாரிகளை உட்காரு என்று கூடச் சொல்வதில்லை. நின்றுகொண்டே கணக்குகளைப் புரட்டிக் காண்பிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை இந்த அரசாங்கத்திலாவது மாற்றி, வியாபாரிகள் கணக்கு காட்டுகின்ற நேரத்தில், அவர்களுடன் மரியாதையாகப் பேசி, மரியாதையான வார்த்தைகளைச் கூறி, அவர்களுக்கு இருக்கை கொடுத்து, அவர்களை அதிகாரிகள் கண்மமாக நடத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் தகவல் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கனம் தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சார்ந்திருக்கும் சுதந்திரா கட்சியின் சார்பாக இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதன் முதலாக, இந்த மான்யக் கோரிக்கையிலே அர்ப்பன் லாண்டு டாக்ஸ் கலெக்ஷன் சார்ஜஸ் என்று ரூ. 3,28,800 கோரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளாக அந்த வரிவிதிப்பின் முறைப்படி பட்டணத்தில் இருக்கிற எல்லா வீடுகளுக்கும் வரியை போட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை பட்டணத்தில் இருக்கிற நண்பர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் கலெக்ஷன் எவ்வளவு இருந்தது, இப்பொழுது எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட, பத்து மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரியவரும். சென்ற ஆண்டு, கலெக்ஷன் கிட்டத்தட்ட ரூ. 30 லட்சமாகவோ அல்லது 35 லட்சமாகவோ வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு ஒன்றே முக்கால் கோடி வரிமூலம் பெறுவதற்கு நிமித்தம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக 25 ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், இன்று கிட்டத்தட்ட 25 ரூபாய் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் மசோதா மேல் அவைக்கு வந்த போதே நாங்கள் அனைவரும் எடுத்துச் சொன்னோம். அதற்கு முன்பே 1963-ல் முதலில், இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு செக்ஷன் சரியாக இல்லை என்று ஹை கோர்ட்டில், வாதாடப்பட்டு, திருத்திக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஹை கோர்ட்டு அளித்த தீர்ப்பு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நினைவிருக்கும். பிறகு இரண்டாவது முறையாக திருத்த மசோதா கொண்டு வந்த போது, எந்தப் பிரிவில் குற்றம்

1967 ஜூன் 28]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இருக்கிறது என்று ஹைகோர்ட்டு சுட்டிக்காட்டினார்களோ, அந்தப் பிரிவை மட்டும் மாற்றிவிட்டு, திருத்தம் செய்தார்கள். அன்று கூட மேல் அவையில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர். ஏ. லட்சுமண சுவாமி முதலியார் அவர்கள் என்னென்ன பயங்கரமான சூழ்நிலைகள் உருவாகும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஒன்றே ஒன்றுதான் என்னுடைய கோரிக்கை எல்லாம். இந்த டாக்கைப் பார்த்து விட்டு, அரசாங்கத்திற்கு, போகப் போக, அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் மூலமாகவோ, அரசாங்கத்தின் வருவாயை உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்கின்ற திசையில் எண்ணம் போய்விட்டால், ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்படும். இந்த அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் பற்றி ஹைக்கோர்ட்டில் வாதாடினாலும், பூரணமாக யோசனை செய்து பார்த்தால், இந்த அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் போடுவதற்கு உரிமை நகராட்சி மன்றத்திற்கு இருக்க வேண்டுமே தவிர, மாநில அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வது தவறு என்று அப்போதே சொன்னோம். இன்றைக்கும், புதிதாக அரசு அமைந்திருக்கும் வேளையில் இதையே திரும்பவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இது மாநகராட்சித் திட்டம் என்றால், அதற்கு ஒரு வரம்பு இருக்கும். அவர்கள் இவ்வளவு தான் போடலாம், போடமுடியும் என்கிற வரம்பு இருக்க முடியும். மாநில அரசு போடக்கூடும் என்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும்போது, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்வலாம் என்கிற யோசனை வரக்கூடும். இதையே உயர்த்திக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தால், இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்த்தால், இந்த வரியே 15 கோடி அல்லது 20, 30 கோடி என்று கூட ஆகலாம். அப்படிப்பட்ட பயங்கரநிலை உருவாகலாம் என்பதற்குச் சான்று இப்பொழுதே பார்க்கலாம். இந்த அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் கொண்டு வந்த நேரத்திலேயே குறிப்பிட்டோம். அதே போல் சென்னைமேலேயே டென்னிசுக்கு பிட் நோட்டீசுகள் தரப்படுகின்றன. முதலாளிகள், அதாவது வீட்டு ஒளர்கள், நோட்டீசு கொடுத்துவிட்டு, தானே வசிக்க வேண்டும் என்கின்ற காரணத்தைக் காட்டிவிட்டு, டென்னிசுகளை வெளிப்படுத்தி விட்டு, அவர்கள் போன பிறகு, ரிபேர் செய்த மாதிரிக் காட்டிவிட்டு, வீட்டை அதிகப்படியான குடக் கூலிக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், சிறு தொகைதான் போட்டிருக்கிறது என்று காரணம் சொன்னாலும், மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான். இதை இன்னும் விரிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், இன்றைக்கு சென்னை யின் பல பகுதிகளிலும் வசித்து வரும் தொழிலாளிகள், பாட்டாளி மக்கள், ரூ. 8, 10 என்று குடக்கூலி கொடுத்துக் கொண்டு, நிம்மதியாக வாழ்க்கை நடத்த முடியாத பயங்கரமான நிலைமை வந்திருக்கிறது. வீட்டுக்காரர்களை, நீங்கள் குடக்கூலிக்காரர்களை எதற்காக அப்புறப்படுத்தி கிறீர்கள், என்று என் போன்றவர்கள் கேட்டால் உடனடியாக நீங்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், நீங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், கோர்ட்டிலே வாதாடினால் போதாது, சட்டமன்றத்திலேயே எடுத்துக் கூற வேண்டும் என்கிறார்கள். இதைச் சான்றாக வைத்துக் கொண்டு பாட்டாளி மக்களை அவர்கள் அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் வசிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த வரி 35 லட்சத்திலிருந்து, ஒன்றே முக்கால் கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. நாளைக்கு இதையே இன்னும் அதிகமாக்கிக் கொள்ளலாம். அரசாங்கத்திற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ், எண்டர்ப்ரையின்மெண்ட் டாக்ஸ், இன்னும் இரண்டொரு டாக்ஸ்களை விட்டால் வேறு வரியே கிடையாது. சேல்ஸ் டாக்ஸ்கள் அன்றைக்கு அது போல் பட்டபோது, அது சிறு டாக்ஸாகத்தான் இருந்தது. இன்றைக்கு பயங்கரமாக 52 அல்லது 55 கோடி ரூபாய் வரும் அளவில் இருக்கிறது. அதே வகையில், இந்த வரியும், இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்த்தால் தெரியும் எவ்வளவு பயங்கரமாக உயர்ந்துவிடும் என்பது. அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான பிரச்சினை இது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஒரே ஆண்டில் 35 லட்சமாக இருந்தது, இன்று ஒன்றே முக்கால் கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், எவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கும் பிரச்சினை இது என்பதை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, இன்னமும் இந்த அர்ப்பன் லாண்ட் டாக்ஸ் விசிதத்தை உயர்த்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1967 ஜூன் 28]

வது வேண்டாம்; அந்த வகையில் ரூலையோ அல்லது விதியையோ அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்கிற எண்ணையோ சேனையைச் சட்டமன்றத்திலேயே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் பற்றி அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 சதவீதம் ஆனதினால், 2½ சதவீதம் பலமுனை வரியை 3 சதவீதமாக உயர்த்தவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் பணியோடு என்னுடைய கருத்து வேற்றுமையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அது 3 சதவீதமாக இருந்தால், நாமும் 3 சதவீதம் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகவில்லை. சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 சதவீதம் என்றாலும் அதிலிருந்தும் மாநில சர்க்காருக்கும் வருகிறது என்பதும் தெரியும். இன்றைக்கு நிலைமை என்னவாகும்? சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டி விட்டால் போதும் என்கிற நிலைமை ஏற்படும். பம்பாயில் கட்டிவிட்டால், இங்கே கட்டவேண்டாம் என்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இன்று சர்க்கார் 2½ சதவீதம் வைத்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, 1 சதவீதம் குறைத்துக் கொண்டிருந்தால், பம்பாயில் ரெஜிஸ்டர் செய்வதற்குப் பதிலாக சென்னை யிலேயே செய்யக்கூடிய நல்ல அளவிற்கு நிலைமைகளை உருவாக்கியிருக்கலாம். We can attract more business, more sales to Madras City instead of leaving it to Bombay City என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இன்றைக்குச் செய்திருக்கும் முறையினால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள், அங்கே வெளி மாநிலத்தில் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொண்டு விற்பதால் போய்விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில பெரிய இயந்திரங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அப்படி ஆகும். இன்றைக்கு டி. வி. எஸ். போன்ற பெரிய கம்பெனிகள் இயந்திரங்களை இங்கே 1 சதவீதம் ஜாஸ்தியாகிறது என்ற காரணத்தினால், பம்பாயிலேயே ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டு, சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டிவிட்டு கொண்டு வருவார்கள். அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் நம் மாநிலத்திற்கு வரவேண்டியது மற்ற மாநிலத்திற்குப் போய் விடுகிறது. அந்த வகையில் பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற மாநிலங்களுக்கு போய்க் கொண்டு இருக்கிறது என்கிற விஷயத்தை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இந்த 1 சதவிகிதம் உயர்த்தியதால் அது ஒரு anti-inflationary measure, and not an inflationary measure என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால், 1 சதவிகிதம் ஆக மட்டும் இருந்தால் இப்பளேஷனரியாக இருக்காது. ஆனால், 1 சதவீதம் என்று பல முனைகளில், 1 சதவிகிதம், 1 சதவிகிதம், 1 சதவிகிதம் என்று கணக்கே பார்க்க முடியாத அளவுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தால், அது முழுக்க முழுக்க 3 சதவிகிதம் அல்லது 4 சதவிகிதம் ஆகிவிடலாம். ஆகவே, இதுவும் நிச்சயமாக ஒரு அளவிற்கு “இப்பளேஷனரி மெஷூர்தான்” என்பது என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல, நாட்டில் இருக்கும் பொருளாதார நிபுணர்களுடைய கருத்தும் ஆகும்.

கடைசியாக, சிறு சிறு வியாபாரிகள் புண்படுத்தப்படும் அந்த வகையில் இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டு, வியாபாரிகளைப் புண்படுத்துகிறார்கள். இதுபற்றி மகஜர்களும், மனுக்களும் கூட அமைச்சருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதிலிருந்தே இதெல்லாம் நன்றாகத் தெரிகிறது. அப்பீல் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் பல கனம் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டது போலும், மாண்புமிகு நண்பர் பேசின் பிரிட்ஜ் தொகுதி நண்பர் குறிப்பிட்டது போலும், சாதாரண ஆபீசர் போய் விரட்டுவது, மிரட்டுவது என்கிறதெல்லாம் மிகத் தவறு. இன்றைக்கு இன்கம்டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது நம்முடைய சேல்ஸ் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டும் இருக்கிறது. இன்கம்டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் பண்பும், நல்ல முறையும் ஏன் இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பதில்லை? அதன் காரணம், சாதாரணமான சிறு அதிகாரிகளுக்கு, நல்ல பவர்களை, உரிமைகளைக் கொடுத்திருப்பது தான். “டிஸ்க்ரிஷனரி பவர்” ஏராளமாகக் கொடுத்து விட்டு இருப்பது

1967 ஜூன் 28]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

தான் இதற்குக் காரணம். அவர்கள் டிஸ்க்ரீஷனரி பவர்களை வைத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை அடையாவிட்டால், மிரட்டுவது என்பது நடக்கிறது. அது பற்றி இன்று நான் ஆபீசர்கள் மீது புதிதாகச் சுமத்தும் குற்றச்சாட்டு அல்ல. இதே அவையில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள், ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோதும் இந்தக் குற்றச்சாட்டை எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறேன். ஆகவே, இது பற்றி அமைச்சர் பரிசீலனை செய்து விட்டு, நல்லதொரு சீர்திருத்தம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். இன்றுள்ள வரிவிதிக்கும் முறையால் சாதாரண சிறு வியாபாரிகள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகள் தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய வரியைச் சரியாகத் செலுத்தாத முறையதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரிய வியாபாரிகள் பொருள் வாங்கக்கூடியவர்களிடம் வரியை வாங்கிக் கொண்டு ஒரு பகுதியைத்தான் சர்க்காருக்குச் செலுத்துகிறார்கள். மீதியைக் கணக்கு காட்டாமல் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இன்றுள்ள இந்த வரி விதிப்பு முறையில் ஒரு சாதாரண வியாபாரி நான் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் வரை விற்கக்கூடிய சிறு கடை வைத்திருந்தாலும் ஏறக்குறைய ஒரு வருஷத்தில் 18,000 ரூபாய் வரை கணக்கு வந்து விடும். அவர் கூட இந்த வரியைக் காட்டாமல் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல. இன்றுள்ள வரி விதிப்பு முறையிலே பெரிய வியாபாரிகள் வரி செலுத்தாமல் வாங்குகிறவர்களிடமும், வரி பெற்றுக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு அதைச் செலுத்தாமல் தப்பித்துக்கொள்ளும் முறையால் சிறு வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அந்தத் தொழிலையே கைவிடக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இன்றுள்ள அந்த முறையில் பெரிய வியாபாரிகளைத் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாத வகையில், மிகக் கண்டிப்போடு, பொருள்கள் வாங்குபவர்களிடம் வரியை வாங்கி அதை எமாற்றுகிற களே, அதைத் தடுக்க கண்டிப்பான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முறையிலே நாம் செய்தால் இந்த அரசு இன்றுள்ளதை விட மிக அதிகமான வருமானத்தை அடையும். அதே நேரத்தில் சிறு வியாபாரிகளை பாதுகாக்கக்கூடிய நிலையும் ஏற்படும். இப்போது நியாயமாக வரி செலுத்தக்கூடிய சிறு வியாபாரிகளின் வியாபாரம் நடக்காமல் இருக்கக்கூடிய ஆபத்தும் நீங்கும், மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் கூறியது போல் வரி விலக்கு 20,000-க்குக் குறையாமல் என்று இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நான் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-க்கு விற்பனை செய்யக்கூடிய நிலையிலேயே வருஷத்திற்கு 30,000-க்குப் போய் விடுகிறது. அவரும் இன்று வரி செலுத்தக்கூடிய தொகை சாதாரணமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்திலிருந்து மாதம் 100 ரூபாய் வரை வரியை செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

* ஆகவே அந்த முறையிலே சிறு வியாபாரிகளுக்காவது விதிவிலக்கு கொடுக்கக்கூடிய முறைகளும் எமாற்றுகிறவர்கள் எமாற்றமுடியாமல் தடுக்கக்கூடிய முறையிலும் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் இன்றுள்ளதை விட அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும் என்ற கருத்தைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : இந்த 1967-68 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இன்று முதல் மான்யமாக மெட்ரஸ் ஜெனரல் சேல்ஸ் பாக்ஸ் சம்பந்தமான மான்யக் கோரிக்கையின்மீது முதன் முதலிலே திரு. வியைகம் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்திருக்கின்றார். எனவே எந்த வித விகிதமும் இன்றி நிச்சயமாக இது நிறைவேறும் என்று நாம் நம்பலாம். இதற்கு முன்னாலும், இந்த சட்டமன்றத்திலும் திரு. வை. சங்கரன் போன்ற காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் கூறிக்கொண்டு வந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் வரம்பை 50,000-இலிருந்து 75,000 வரை உயர்த்தவேண்டுமென்பதை, அப்பொழுதிருந்த சர்க்கார் செய்யாததை, இந்த அரசாங்கம் வந்தவுடனே துணிவாகச் செயல்

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1967 ஜூன் 28]

படுத்தியது. அதனை அந்த பக்கத்திலேயுள்ள ஒரு நண்பர் கூட பாராட்டவில்லையென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. வரி எய்ப்பைத் தடுப்பதற்கு பல நகரங்களில் சென்ற ஆண்டு ஒரு உயர்தர அதிகாரி தலைமையில் ஒரு ஸ்குவாட் வேலை செய்தது. பல நகரங்களில் பல பெரிய புள்ளிகளைப் கண்டு பிடித்தது. ஆனால் அந்த ஸ்குவாட் ஒரு குறிப்பிட்ட வியாபார நகரத்திற்குச் செல்லவேயில்லை என்பதை நாம் கண்டோம். அது மட்டும் அல்ல, அகப்பட்ட பல பெரிய வியாபாரிகள் செல்வாக்குள்ள காங்கிரஸார் என்ற காரணத்தினால் பல கேஸ்கள் பிடிபட்டும் கூட அவைகள் மேற்கொண்டு நடத்தப்படவில்லை. மாறாக அந்த அதிகாரிகள் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டார்கள் என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே வட நாட்டார் வணிகம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் குஜராத்தி, மார்வாரி, ஹிந்தி, சிந்தி ஆகிய நான்கு மொழிகளில் கணக்கை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இதற்குச் சட்டம் அனுமதிக்கின்றது. ஆனால் இந்த நாட்டிலே முதன் முதலில் மார்வாடிகள் வெறும் அகதிகளாக வந்தாலும் ரொம்ப சீக்கிரம் 7, 8 வீடுகள், கார்களுக்கு உரிமையாளர்களாகி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பர்மிட் காரணமாக, அவர்கள் நமக்குத் தெரியாத குஜராத்தி, ஹிந்தி, மராத்தி மொழிகளிலே கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தப் பகுதி அதிகாரிகள் கணக்குகளைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளுக்கு அந்த மொழிப் பயிற்சியைத் தருவதற்காக சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஆலோசகர் ஒருவர் இங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டண்ட் ஒருவரை காண்டிராக்ட் பேவிலில் சென்ற அரசாங்கம் நியமித்திருந்தார்கள். சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டண்ட் என்பதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான தகுதியும் அவருக்குக் கிடையாது. அனுபவமும் கிடையாது. அவரது வேலை பெரிய கம்பெனிகளைப் பரிசீலித்து இங்கே இருக்கும் அஸெஸ்மெண்ட் அதிகாரிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டுமென்பது. ஆனால் இது வரையிலே அவர் எந்த விதமான ஒத்துழைப்பும் தந்ததாகத் தெரியவில்லை. அல்லது புதிதாக எந்த வித கணக்குகளையும் பரிசீலித்துக் கண்டு பிடித்ததாகவும் தெரியவில்லை. காரணம் அவர் ஒரு சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டண்ட் என்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. அதற்குப் பதிலாக விற்பனை வரித் துறையிலேயுள்ள ஒரு சீனியர் எக்ஸ்பர்ட்டை நியமித்திருந்தால் வருமானமும் அதிகரித்திருக்கும். அவருக்கும் உற்சாகமிருந்திருக்கும். நல்லபடியாகவும் பணியாற்றுவார். இனி வரி எய்ப்பைத் தடுப்பதற்கு சட்டத்தையெல்லாம் சரியானபடி திருத்தி வரி எய்ப்பைத் தடுக்க வேண்டும்.

எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாகஸ் பற்றி ஒரு வார்த்தை. கிராமங்களிலுள்ள ரீரிங் டாக்ஸ்களால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஆதாயம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்பு பல நிரந்தர சினிமாக்கொட்டகைகளை நடத்தி வந்தவர்கள் பிரபல காங்கிரஸ்காரர்களாயிருந்தமையின் காரணத்தினால் ரீரிங் டாக்ஸ்களை இருக்கும் இடம் ஒரு கொட்டகைக்கும் மற்றொரு கொட்டகைக்கும் இடையிலுள்ள தூரம் அரை மைல் தூரம் இருக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தை திருத்தி வைத்துவிட்டார்கள். இதன் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான ரீரிங் சினிமாக்கொட்டகைகள் மூடப்பட்டன. அவைகள் ஒழிந்தமையால் அரசாங்கத்திற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டமாக ஆகிவிட்டது. அன்பு கூர்ந்து அரசாங்கம் கட்டாயமாக இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி ரீரிங் டாக்ஸ்களை ஆரம்பிக்க இருக்கும் தடையை நீக்கவேண்டும். இதனால் அரசாங்கம் வருமானத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. எம். பூபதி : அன்புமிக்க தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள், விற்பனைவரி, வீனய வரிகளைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லும்போது, 1966-67-ம் ஆண்டில் எஸ்டி

1967 ஜூன் 28]

[திரு. எம். பூபதி]

மேட்ட அமெளண்ட் 35 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் என்றும், அது அந்த ஆண்டிலே 55 கோடியே 96 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வரவினைத் தந்துள்ளது என்றும் புள்ளி விவரங்கள் தந்துள்ளார்கள்.

இந்த விற்பனை வரிச் சட்டமானது 1939-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப் பட்டது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அன்று பொருள்களின் விலை எந்த அளவிற்கு இருந்தது, இப்பொழுது எந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது, எத்தனை மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கும் போது, 10 மடங்கு, 11 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. உணவுத் தானியங்களின் விலையைப் பொறுத்த வரையில், மிக அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. பத்து மடங்குகளிலிருந்து இருபது மடங்கு வரை உயர்ந்திருக்கிறது. எண்ணெய் வகைகளெல்லாம் மிக அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிற நிலையையும் நாம் காண முடிகிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு விதி விலக்கு பத்தாயிரம் ரூபாயிலிருந்து பதினாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசினர் கூறிநிறுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இருப்பினும், அது போதாது. உண்மையிலேயே, பத்து மடங்கு, பதினொரு மடங்கு விலை உயர்ந்திருக்கும்போது, அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாயும் மிகக் குறைந்திருக்கும். ஆகவே, அதைப் பரிசீலனை செய்து, குறைந்த பட்சம் 25,000 ரூபாய் அளவிற்காவது விதி விலக்கு அளிக்க இந்த அமைச்ச அவசியம் யோசிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் பொது மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிற கெரலின் எண்ணெய்க்கும் சற்று அதிகமாக வரி விதித்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதையும் ரத்து செய்வதன் மூலமாகப் பொது மக்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிற பின்னாக்கு, பருத்திக்கொட்டை போன்ற இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முனை வரி விதிப்பதன் மூலமாக நமது அரசுக்கு வருகிற வருவாய் குறைந்து விடாது. ஆனால், இந்த அரசுக்குப் பெரிய அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்ட முடியாது. ஆனால், உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க ஒரு உற்சாகத்தை இதன் மூலம் உண்டாக்க முடியும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த விற்பனை வரியானது வியாபாரிகள் விற்கின்ற அந்தச் சாமான்கள் மேல் விற்பனை வரி என்ற அடிப்படையில்தான் 1939-ம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்டது. ஆனால், அது உண்மையிலேயே பொருட்களை வாங்குகிற மக்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கிற வரியாக மாறியிருக்கிறது. இந்தப் புதிய அமைச்ச அவசியம் இதனை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அப்படி மாற்றியமைக்கின்றபோது அது அவசியம். வியாபாரிகள் விற்கின்ற அந்த அளவை அடிப்படையாகக்கொண்டு, அதன் மேல் விற்பனை வரி விதிக்கப் படவேண்டும். இன்றையதினம் வியாபாரிகள் அங்கு வாங்குகிற மக்களிடத்திலேயிருந்து “விற்பனை வரி” என்று தனியாக எழுதி வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அவசியம் ரத்து செய்து நமது அமைச்ச அவசியம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நமக்கு அதிகமாக வருவாய் உருவாக வேண்டியதும் அவசியம். அதற்காகப் பல்வேறு மாநிலங்களில் இன்றையதினம் ஒரு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நாம் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக, ப்ரைஸ் ஷூட் பல இடங்களில் இருப்பது நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். கோவா ப்ரைஸ் ஷீட்டில் பல லட்ச ரூபாய்களை நமது தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் பல அன்பர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ப்ரைஸ் ஷீட் நடத்தும் முயற்சியில் கேரள அரசில் இருக்கிறவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வேறு மாநிலங்களிலே கூட, அந்த முயற்சி இருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி முயற்சி

[திரு. எம். பூபதி]

[1967 ஜூன் 28]

களில் நாம் அதிகம் கவனம் செலுத்துவதன் மூலமாக ஓரளவிற்கு இந்த அமைச்சு அதிக வருவாயை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, அதை அவசியம் பரிசீலிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. எம். எஸ். சிவசாமி அவர்கள் உப்புக்குக் கொஞ்சம் வரி போட்டால் என்ன என்று யோசனை கூறியுள்ளார்கள். அதை இந்த அமைச்சு ஏற்றுக்கொள்ளாது என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் அது பொது மக்கள் பெருவாரியாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஒரு அத்தியாவசியமான பொருளாகும். இந்த உப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு நீண்ட சரித்திரம் இருக்கிறது. உப்புக்கு அதிக வரி விதிக்கின்ற நிலைக்கு இந்த அமைச்சு வரவே வராது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகின்றேன். ஆகவே, இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் அவசியம் யோசனை செய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவர் அவர்கள் எனக்கு மிகக் குறுகிய அவகாசம் மட்டுமே கொடுத்திருப்பதால், இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள்—கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். வரி போட வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது ஆளும் கட்சியில் இருக்கும்படியான திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் இதற்கு முன்னால் இந்தச் சபையிலே எதிர்க் கட்சியினராக இருந்தபோது எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் என் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களில் பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஏற்கெனவே, இந்த விற்பனை வரி குறித்த மசோதா இந்தச் சபையில் வந்த சமயத்தில் சொன்ன கருத்துக்களை விட இப்பொழுது அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அரை சத வீதம் தானே வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று ஆளுங் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், தேவகோட்டை பக்கத்தில் வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கும்போது, “வட்டி அதிகம் இல்லை, தம்படிக்குத் தம்பிடி தான்” என்று சொல்லுவது வழக்கம். அது தான் எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. (மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கேட்கிறவர்களுக்கு இனிமையாக இருக்கக் கூடும்) கேட்கிறவர்களுக்கு இனிமையாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது போல், தேவகோட்டை சமாசாரம் மாதிரி தான் “அரை சத வீதம் தான் வரி உயர்வு” என்று இப்பொழுது சொல்லுவதும் இருக்கிறது. இப்படி வரியை உயர்த்திக்கொண்டே போனால், இது எங்கே கொண்டுவரப்படும் என்பதை மக்களே உணர்வார்கள்.

விலைவாசி ஏறுமா, ஏறாது என்பது பிரச்சினை அல்ல, பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினையாயிரம் ரூபாய்க்கு அடிப்படை எக்ஸெம்ஷன் லிமிட்டை ஏற்றிவிட்டோம் என்று ஆளுங் கட்சியினர் சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படியிருக்கிறதென்றால் வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுகிற மாதிரி இருக்கிறது. முன்னால் பத்தாயிரம் ரூபாய் எக்ஸெம்ப்ஷன் லிமிட்டாக இருந்தாலுங்கூட, கம்பவுண்டிங் ரேட் 2 சத விதம் தான் இருந்தது. 15,000 ரூபாக்கு ஏற்று வதன் மூலம் மூன்று சத வீதம் அளவிற்கு வரியை அதிகப்படுத்துகிற சமயத்தில், முன்னே விட அதிகமாகத்தான் அந்த வரி இருக்கிறதே தவிர, எந்த விதத்திலும் குறைவாக இல்லை என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

சாதாரண மக்கள் வாங்கும்படியான பொருள்களுக்கு இப்படி வரியைப் போட்டுக்கொண்டே போய், அதனால் அதிகமான அளவிற்கு விலைவாசி உயர்ந்துவிடாது என்று நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சொல்லுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராயில்லை. நம் முடைய தேசத்திலே பொதுவாக உள்ள மனப்பான்மை என்னவென்றால்,

1967 ஜூன் 28]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சட்டசபையிலோ பாராளுமன்றத்திலோ ஏதாவது வரி விதித்துச் சட்டம் செய்கிறார்கள் என்றால், உடனே வெளியிலே இருக்கிற கடைக்காரன் பொருள்களினுடைய விலையை உயர்த்துவது என்பது சகஜமாக நடைமுறையில் இருக்கும்படியான ஒரு நிலை. விலைவாசி ஏறிவிடவில்லை என்பதைக் குறித்து எத்தனையோ புள்ளி விவரங்களை முன்னுள் இருந்த அமைச்சர்களும் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களும் அத்தகைய புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். இங்கே கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களுக்கும், பத்திரிகைகளில் விலைவாசியைக் குறித்து தரப்படுகிற விவரங்களுக்கும் மக்கள் பணம் கொடுத்து பொருள்களை உண்மையிலேயே வாங்குவதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், திருவெறியூரில் சந்தை இருக்கிறது. விவசாயி என்ற முறையில் நான் அங்கு அடிக்கடி போகிற பழக்கம் உண்டு. இரண்டு பல் உள்ள மாட்டின் விலை ரூ. 200-இலிருந்து ரூ. 250 வரை என்றோ, ரூ. 300-இலிருந்து ரூபாய் 350 வரையில் என்றோ பத்திரிகையில் புள்ளி விவரம் இருக்கும். ஆனால், அங்கே போய்ப் பார்த்தால், நான்கு கால்கள் கூட ரூ. 250-க்குக் கிடைக்காது. மாடு ஒன்று ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 1,500 வரையில் விலை சொல்லுவார்கள். பத்திரிகையிலே வரும் புள்ளி விவரங்களை வைத்து, வெளியிலே போய் அந்த விலைக்குப் பொருள்கள் வாங்க வேண்டும் என்று போனால், நடைமுறையில் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கும் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியாததல்ல. அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் ஆளுகின்ற நிலையிலேயே இருப்பவர்கள், வரி போடும்படியான நிலையில் இருப்பவர்கள், அதிலே கிடையாது. இதிலே கிடையாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதற்கும் மேலாக அதிகமாக வருவாய் கிடைக்கும் என்று நான் சொன்னால், அது மிகையாகாது. இதைத்தான் அந்தக் காலத்திலும் நான் சொன்னேன், அவர்களுக்கு அன்பும் ஆதரவும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்படியான ராஜாஜி அவர்களிடம் கூட அப்பொழுது சட்டசபை சேனட் ஹவுஸில் நடந்தது. (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்பொழுது உங்களுக்குக் குருவாக இருந்தார்.) ஆம். அவர்கள் அடிக்கடி மாறி மாறி அவ்வாறு இருக்கிறார்கள். என்றாலும், நான் அப்பொழுதும் பேசினேன். ராஜாஜி அவர்கள் “எம்பிபி பெஞ்சஸ்லை” வைத்ததுகொண்டு ஒன்றரை மணி நேரம் பேசினார்கள். என்னுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால், வரி விகிதத்தை அதிகப்படுத்தி சட்டமாகி விட்டது என்றாலும், மீண்டும் அதிகப்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. சட்டத்தின் சத்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்பொழுதும் ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று வித்தியாசம் இல்லாமல் ஆளும் கட்சியினரும் குறை சொன்னார்கள் ; எதிர்க்கட்சியினரும் இருக்கும்படியான குறைகளைச் சொன்னார்கள். நிர்வாகத்திலே இருக்கும்படியான அதிகாரிகள் கொஞ்சம் நேர்மையாகவும், நாணயமாகவும் வரி கொடுப்போரை நடத்தவேண்டும். அது தான் என்னுடைய வேண்டுமோ. கண்ணியம் என்பது விற்பனை வரித் துறையில் இருக்கும்படியான அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும்கூட, அப்பொழுது இருந்த அதிகாரிகள் நடந்துகொண்ட முறையிலுத்தான் சர்க்காரின் பேரில் வெறுப்பு ஏற்பட்டது என்றால், அது சரியான வாதம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆற்று ஓரத்தில் இரண்டு பேர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆற்றைக் கடக்கவேண்டும். அதற்காக என்ன செய்தார்கள் என்றால், ஆற்றின் ஆழத்தைக் கணக்கெடுக்க முயற்சி செய்தார்கள். ஓரிடத்தில் பத்தடி ஆழம் இருந்தது. இன்னொரு இடத்தில் ஏழு அடி ஆழம் இருந்தது. இப்படியாக சராசரிக் கணக்கு எடுத்து, அவர்கள் ஆற்றில் இறங்கினார்கள் என்று ஒரு கதை உண்டு. அதைப் போல், ஆளுங்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஏதோ வருமானம் வரும் என்று சொல்லி, எதையோ பெறுவதற்கான முயற்சியைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்தக் கடன் எழுப்பினாலும் கூட, அதற்கெல்லாம் இந்த விற்பனை வரி அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ரெவென்யூ அதிகாரிகளைக் கூட அவ்வளவாக எதிர்பார்க்காமல், வீர்டனை வரி அதிகாரிகளைத் தான் மிக மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். வீர்டனைவரி அதிகாரிக்கு ஒரு குறிப்புக் கொடுத்தால் போதும், அவர்கள் சர்க்காருக்கு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1967 ஜூன் 28]

வேண்டிய கடன் தொகையை வசூலித்துக் கொடுத்து விரிசுறுங்கள். அது நிறுத்தப்படவேண்டும். பல இடங்களில் செக் போஸ்ட் போடப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே நான் ரொம்ப கஷ்டப்பட்டவன். ஒரு பொருளுக்கு சென்ட்ரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ், மாகாண ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் போடுகிறார்கள். நண்பர் ஒருவர் பதினைந்து மெத்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு திருமணத்திற்காக தாளவாடிக்கு எடுத்துப்போகும்போது, அவர் வியாபாரம் செய்ய எடுத்துக்கொண்டு போகிறார் என்று கருதி அதற்கும் டாக்ஸ் போட்டார்கள். விருந்தானிகள் தங்குவதற்காக எடுத்துக்கொண்டு போன நண்பரை அதிக கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கினார்கள். ஆகவே வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள்.

“வேலொடு நின்றான் இடுவென் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு”

என்பதுபோல் அல்லாமல், நியாயமான முறையில், மரியாதையான முறையில், கண்ணியமான முறையில் நடந்துகொண்டால், தமிழ்நாட்டின் பண்பாடும், இந்த அரசின் மதிப்புக் கவரவமும் உயரும் என்று கருதுகிறேன். ஏதோ கட்சிக்காரர்கள் பேசினார்கள் என்று நினைக்காமல், இந்த அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளையெல்லாம் வரி கொடுப்பவர்களிடம் மரியாதையான முறையில், கண்ணியமான முறையில் நடந்து கொள்ளும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவேதான், மதிப்புமிக்க நண்பர் வினியகம் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் படியான வகையில் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்து, அதிக ஆசையில்லாமல், குறைந்த அளவில் மக்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லாத வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வினியகம் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற பொது விற்பனை வரித் துறை, மற்றத் துறைகளையும் மானியங்கள்மீது இங்கு நடைபெற்ற விவாதத்தினுடைய இறுதிக்கட்டமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் ரொம்பவும் அதிகமாகப் பேசாமல் சுருக்கமாகவே சில வார்த்தைகள் கூறுகின்றேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் நல்ல முறையில் விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே பெரிய மகிழ்ச்சி என்னவென்றால், ரொம்ப வருஷத்திற்கு முன்பு, இதே விற்பனை வரி மசோதா இந்த மன்றத்திலே வந்து அதற்காக, நானே ஒற்றைக்காலில் நின்று 10½ மணிக்கு ஆரம்பித்தவன், 2 மணி, 2½ மணி நேரம் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து இந்த மன்றத்திலே பேச வேண்டிய அனுபவம் ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட கட்டத்திலேயிருந்து மாறி, இந்தப் பொது விற்பனை வரி மானியத்தின்கீழ் இவ்வளவு ஈடுபாடுகளும் கொண்டு உறுப்பினர்கள் பேசியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை, நமக்குத் தேவைப்பட வேண்டிய துறை என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். எந்த அளவுக்கு நம்முடைய வருமானத்தில் அக்கறையும், ஆதரவும் காட்டி, இரண்டுவிதமான கருத்துக்கள் இல்லாமல் மொத்தமாக ஒத்த கருத்தை இரண்டு சாராரும் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்தத் துறையில் முன்னேற்ற கரமான மாறுதலைச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை எனக்குக் கொடுக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னுடைய முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், இது, 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய துறையாகும். அதோடு மட்டுமல்ல, நம்முடைய நண்பர் வினியகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ‘Government of the People, for the People and by the People’ என்று ஆபிரகாம் லிங்கன் அவர்கள் கூறியதைப்போல், இது ஜனநாயக வரி என்றுதான் நான் சொல்வேன். இது மக்களால், மக்களிடமிருந்து, மக்களுக்காகவே வசூலிக்கப்படுகிற ஒரு வரி. இந்த வரி கெடுதலானது என்று யா

1967 ஜூன் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1967 ஜூன் 28]

கூறவில்லை. முற்போக்கான நாகேளில் எல்லாம் இது இருந்து வருகிறது. இது ஒரு சோஷலிச வரி. ஜனநாயக வரி மட்டுமல்ல; சோஷலிச வரி. சோஷலிசம் என்பது என்ன? யார் கொடுக்கக்கூடியவர்களோ, யார் தாங்கக்கூடியவர்களோ அவர்களமீது போடப்படுவது. “கொபாசிட்டி ரு பே” என்பதுபோல யாரால் கொடுக்க முடியுமோ அவர்களுக்கு வரி போடுவது. எந்த அவருக்குக் கேட்கிறோம் என்றால், மக்களுடைய நன்மைக்காகக் கேட்கிறோம். ஜனநாயக சோஷலிச வரி என்ற காரணத்தினால் இந்த நிர்வாகத்தின் துறை சீராக அமைக்கப்பட, செம்மையாக அமைக்கப்பட இதைப் போடுகிறோம். நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் விலைகள் எல்லாம் ஏறிவிட்டன என்று கூறினார்கள். விலைவாசிகளைக் குறைக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. படி அரிசித் திட்டம் இருக்கிறது, கல்விக்காக பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது; குடிநீர் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது; ஆஸ்பத்திரிகள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவையும் செய்வதற்கான வரியை யாரிடமிருந்து பெறுவது? இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நண்பர்கள் சிரமம், சிரமம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய நியாயமான சிரமங்களை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளும். அதிகாரிகள் சரியாக நடக்கவில்லையென்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புக்களைத் தட்டிக் கழித்துவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கெங்கு அத்துமீறிய காரியங்கள், துஷ்பிரயோகக் காரியங்கள் நடந்தாலும், இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் குணநலன்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். வியாபாரிகளுக்குக் கெடுதல் வருகிறது. வியாபார சமூகத்திற்கு இந்த வரியினால் கெடுதல் வரும் என்ற போக்கை நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். நான் கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாக வியாபார வர்க்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறேன். வியாபார வரம்பை உயர்த்தி, கம்பவுண்டிங் ரேட்டை உயர்த்துவது 20 ஆயிரம் வியாபாரிகளுக்கு நன்மையைச் செய்ய முடியாது. அதே தருணத்தில் அதிகாரிகள் பூஜை அறையில் நுழைந்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பூஜை அறையை நான் மதிக்கிறேன். பூஜை அறையிலும், சமையல் அறையிலும் ஏன் கணக்குகளை மறைத்து வைக்கிறார்கள்? பூஜை அறையின் புனிதத் தன்மை கெடுகிறது என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், கணக்குகளுக்கு அங்கு போகலாமா? ஏமாற்றுக் காரியங்கள் அங்கே நடக்கலாமா என்று கேட்கிறேன். அடுத்து, வரி விகிதத்தை உயர்த்தாமலேயே இன்னும் சிலபல கோடிகள் வரலாம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி வருவதற்கு இப்போதே வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வியாபாரிகள், பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்புத் தேவைப்படுகிறது. இந்த அரசும் வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்பதாக சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கே வரி போட்டோம்? எந்தச் சரக்கின் மீதாவது புது வரி போட்டிருக்கிறதா இந்த அரசு என்று அறை கூவிக் கேட்கிறேன். இன்று 2½ சத விகிதம் ஆக இருந்ததை 3 சத விகிதம் ஆக, 11 சத விகிதம் ஆக இருந்ததை 12 சத விகிதம் ஆக இப்படி வரி விகிதத்தில் மாறுதல் செய்திருக்கிறார்களே தவிர புதிதாக எந்தச் சரக்கின் மீதும் வரி போடவில்லை. திரு. மொராஜி தேசாய் கொசின்மீது, சிகரெட்மீது என்பதாகக் கொண்டு வந்தார்களே, இந்தச் சர்க்கார் அவற்றுக்குக்கூட, காப்பி, தேயிலை போன்றவற்றுக்குக்கூட விலக்கு அளித்திருக்கிறது.

வர்த்தக சமூகத்தினரிடத்தில் எனக்கு ரொம்ப மரியாதை உண்டு. அவர்களிடமே சொல்லுகிறேன். அவர்கள் அரசாங்கத்தினிடத்தில் சம்பளம் வாங்காத, ஏ. வி. டி. ஓக்கள், ஏ.வி.டி.ஓக்கள் வியாபாரிகளிடத்தில் இருந்து வசூலிக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் சர்க்குரை வாங்குகிறவர்களிடத்தில் இருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். அது குடிமகன் கொடுக்கிற வரி. அதை வசூல் செய்து அரசாங்கத்தினிடம் செலுத்துவதற்கு நடுவில் இருக்கிற ஏஜெண்டுகள் வியாபாரிகள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரோ, தாசில்தாரோ வசூல் செய்த வரியை அரசாங்கத்தினிடம் கட்டாவிட்டால் மிஸ் அப்ரோப்ரியேஷன் என்பதாகப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்க

கப்படும். அதுபோலத்தான் வியாபாரிகள் மக்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடிய பணத்தை சர்க்கார் கஜானாவுக்குச் செலுத்தாவிட்டால் பணக்கையாடல் குற்றத்திற்குத் தான் உள்ளாகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்ன தண்டனை அளிப்பது என்றுதான் கேட்கிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலும் பல முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பவானியில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகையில் 500 பேர்கள் இருந்தார்கள். 100 டிக்கட்தான் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பரமக்குடியிலும் அப்படி நடந்தது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தொகுதியாகிய மேட்டுப்பாளையத்தில்—கள்ள நோட்டுக்களைப்போல கள்ள டிக்கட்டுகளை அச்சடித்த விவகாரம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். இப்படி பலவகையில் வரி எய்ப்பு நடைபெறுகிறது.

இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நகராட்சி மன்றங்களில் உள்ளவர்களை யும், பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ளவர்களையும் கேட்கிறேன். கேளிக்கை வரி மூலமாக வரக்கூடிய பணம் இன்றைக்கு 90 சத விதிகம் அவர்களுக்கே கொடுக்கப்படுகிறது. கேளிக்கை வரி இந்த அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடியது அல்ல. ஊரில் உள்ள ஒரு சினிமாக் கொட்டகை முதலாளி வரியை எய்க்கிறார் என்றால் என்ன பொருள்? அங்கே குடிதண்ணீர் வரவில்லை. நாளைக்கு ரோடுகள் போடப்படவில்லை. சேபிப் பகுதிகளுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்படவில்லை என்கிற நிலைதான் பணம் இல்லாத காரணமாக ஏற்படும். இத்தகைய ஒரு நிலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமா என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, ஊரில் உள்ளவர்களும் கொஞ்சம் கண்காணிப்பாக, வரி எய்ப்புக்கு இடம் கொடாதபடி நடந்து கொண்டாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட தவறான காரியங்கள் தடுத்தி நிறுத்தப்பட்டாக வேண்டும்.

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் சொன்னார்கள். அவருடைய கருத்து அரசாங்கத்திற்கும் ஏற்புடையது தான். ஹோல்சேல் வியாபாரிகள் தப்பிவிடுகிறார்கள், பில் இல்லாமல் வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்றார்கள். உண்மையிலேயே நான் இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். ஹோல்சேல் வியாபாரிகள் ஒரு கோட் ஆப் காண்டெக்ஸ் வைத்துக்கொண்டு—பில் இல்லாமல் எந்த வியாபாரமும் செய்வதில்லை என்பதாக ஒரு நல்ல மரபை ஏற்படுத்த முன் வந்தால் பல இடங்களில் வரி எய்ப்புக்கே இடமில்லாது போய்விடும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதபோல இன்னும் பல சலுகைகளை வர்த்தக சமூகத்தினருக்கு வழங்க அரசாங்கம் முன்வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இன்றைக்கு சிறிய வியாபாரிகளின் நன்மைக்காக அரசாங்கம் அளித்துள்ள சலுகைகளை பலர் பாராட்டினார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிரஜா உரிமை, குடி உரிமை என்பதில் வெளியில் உள்ளவர்களுக்கு நாங்கள் ஒன்றும் அக்கறை குறைந்தவர்கள் அல்ல. அதற்காகவே சிறைச் சாலைக்குப் போய் வந்தவர்கள். அடிப்படைக் குறைபாடுகளைக் களைவதற்காகத்தான் நிர்வாக இயந்திரம் செம்மை படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வேலையில்லாத பதவிகள் என்ன என்ன என்பது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் ஒருமுனை வரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். டாக்டர் லோகநாதன் செய்த சிபார்சின் அடிப்படையில் தான் பல பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரி விதிக்கப்பட்டது. 63 பொருள்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்ட பின்னர் தான் அது 49 பொருள்கள் மீது என்று குறைக்கப்பட்டது. ஒருமுனை விற்பனை வரியை வியாபாரிகளே எதிர்க்கிறார்கள் என்பதாக டாக்டர் லோகநாதனே 1964-இல் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அட்வைசரிக் கமிட்டியும்

19*7 ஜூன் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சிபார்சு செய்தது. ஒருமுனை வரி என்கிறபோது சில இடைஞ்சல்கள் நடைமுறையில் வருகின்றன. ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படுவதாக இருந்தால் அந்தப் பொருள்களுக்கு சில இலக்கணம் இருக்கின்றன. 'easily identifiable by description' என்பதாக அடையாளம் தெரிகிற தன்மை அதற்கு இருக்க வேண்டும். 'Source of production of such goods should be identifiable' என்கிற தன்மையும் இருக்கவேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். பெட்ரோலுக்கு வரி போடுகிறோம். கால்டெக்ஸ், பர்மாஷெல், எல்ஸொ, நமது சுதேசிக் கம்பெனி ஆகியவைகள் தான் வரியாபாரத்தில் ஈடுபடுகின்றன. ஆக, இந்த நான்கு இடங்களில் வரி போட்டுவிட்டால் போதும்.

மோட்டார் கார் இருக்கிறது. அம்பாவிடர் இருக்கிறது, பியட் கார்கள் இருக்கின்றன, இவைதான் இருக்கும். இவை எங்கே உற்பத்தியாகிறதோ அங்கே வரி போட்டுவிட முடியும். ஆனால் சில பொருட்கள் இருக்கின்றன. அவை எங்கே கைமாறுகின்றன என்று சொல்லமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. சிங்கின் பாயின்ட் என்று சிறு வியாபாரிகளுக்குப் போட்டால் கம்பவுண்டிங் மூலமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அனுகூலம் பிரதிகூலமாகப் போய்விடும். ஆகவே, எல்லா வியாபாரிகளுக்கும் சிங்கின் பாயின்ட் போட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தோலைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது உற்பத்தியாளர்கள், வியாபாரிகள் இவர்களுடைய வியாபாரம் எல்லாம் வரியின் மூலம் கெட்டுவிடும், அன்னியச் சொலாவணி கிடைப்பதெல்லாம் கெட்டுவிடும் என்று சொன்னார்கள். அவர் ஒரு வழக்கறிஞர். இன்னும் சட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையிலே எல்லாவற்றையும் பார்த்திருக்கலாம், இன்னும் கொஞ்சம் அவர்கள் இதில் அக்கறை செலுத்தியிருக்க வேண்டும். வெளியியெயிருந்து வருகின்ற பொருட்களுக்கு முன்னிலை இப்போது வரி அதிகம் இல்லை. ஏனென்றால், ஏற்கெனவே இண்டர்ஸ்டேட் ஆக்ட் படி இப்போதே அங்கெல்லாம் 3 சத விசதம் தான் விதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, நாம் ஏதோ புதிதாகப் போட்டோம் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியல்ல. ஆந்திராவிலே 3 சத வீதம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எண்ணிப்பார்க்காமல் அவர்கள் சொன்னார்கள், விலை ஏறிவிடும், கப்பல் கிடைக்காது, ஷே உற்பத்தியாகாது, கால் சருங்கிலும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது வாத்திற்குச் சரியானதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இண்டர்ஸ்டேட் ஆக்ட் படி ஏற்கெனவே அந்த விசதம்தான் மற்ற இடங்களில் இருக்கிறது, அது தாங்கக் கூடியதுதான். இதிலே கொஞ்சம் அனுபவம் இருக்கிற காரணத்தாலேதான் நான் இதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திண்டிவனம் உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இதே மாதிரி ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வாதம் திறமையாக இருந்தது. வாதங்கள் இப்படித்தான் திறமையாக இந்த மன்றத்திலே இருக்க வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இப்படித் திறமையாக வாதங்கள் செய்வதால்தான் பல நன்மைகள் கிடைக்குமென்பதால்தான் நான் அப்படி ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால், வாதம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகச் செய்யப்படுகிற வாதம், பொருந்தாத வாதமாகத்தான் இருக்கமுடியும், அப்படிப்பட்ட வாதங்கள் தடுக்கப்படவேண்டும். இப்பொழுதே 3 சத விசதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஏன் இப்பொழுது அவசியம் வந்தது என்று கேட்டார்கள். நாம் 2½ சத விசதம் தான் விதித்திருக்கிறோம், 3 சத விசதம் என்று இருந்தால், which is lesser என்று இருக்கிறதோ அதன்படியுதான் வரி போடவேண்டுமென்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இதனால் 2½ சத விசதத்திற்குத்தான் வருமானம் வரும். இப்போதுள்ள நிலைமையை அதிகப்படுத்திவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். 1.3 சத விசதமாக இருந்ததை 1.78 சத விசதமாக மாற்றியிருப்பதுதான் நாம் இப்பொழுது செய்திருப்பது,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1967 ஜூன், 28]

பல சிலாங்களாகச் செய்து இருக்கிறோம். 20,000 ரூபாயிலிருந்து ரூபாய் 75,000 வரை என்று வைத்திருக்கிறோம். இந்த கம்பவுண்டிங்கை எடுத்து விட்டால் இப்பொழுது கணம் உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் யாருக்கு நல்லதாக இருப்பதற்கு வாதாடுகிறார்களோ அதற்கு நேர் எதிர்மாறான விளைவைத்தான் ஏற்படுத்தும், அவர்கள் யாருக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ அவர்களுக்கே அது பிரதி கூலமாக முடியக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும்.

அடுத்ததாக, பில் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரை டர்ன்ஓவர் இருந்து அதற்கு பில் கொடுக்கப்படவில்லையென்று சொன்னால் அது குற்றத்தின் அடிப்படையில்தான் வரும். 75 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பில் கொடுக்காவிட்டால் 26/10 விதிப்படி குற்றமாகத்தான் கருதப்படும்.

இந்த அர்பன் லான்ட் டாக்ஸைப்பற்றி யாரும் எதிர்க்கவில்லை. எல்லோரும் ஆதரிக்கத்தான் செய்தார்களே தவிர யாரும் எதிர்க்கவில்லை என்பது இந்த மன்றத்தினுடைய ஏகோபித்த ஆதரவு சர்க்காருடைய நகர்புற வரி விதிப்பு முறைக்கு கிடைத்திருக்கிறது என்றுதான் காட்டுகிறது. இதிலே ரொம்ப வருகிறது, 1 கோடியே 75 லட்சம் ரூபாய் வந்திருக்கிறதே என்று சொன்னார்கள். இது நான்கு வருஷத்திற்குமாகச் சேர்த்து வசூல் செய்யப்பட்டதாகத்தான். என்னென்றால் வழக்கு தாவா எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கே வியாஜ்யம் முடியாமல் இருந்துவிட்டதால் நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் மொத்தமாக இப்பொழுது வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர சாதாரணமாக ஒரே வருஷத்தில் வந்ததல்ல. எந்த வருஷத்திலும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாகத்தான் வந்திருக்கிறது. ஒரே வருஷத்திலே இப்படிப் போட்டுவிட்டார்களே என்று சொன்னார்கள் அது தவறு. நான் குடியிருக்கின்ற இடத்திலே கூட கிரவுண்ட் 50 ஆயிரத்திற்கு மேல் விற்கிறது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நகர்புற நிலத்தினுடைய விலை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அள்ளிண்டு இன்கம் ஆக இது இருக்கிறது. பெரிய அதிகாரிகள், சீப் செகரட்டரி, செகரட்டரி இவர்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தில் 20 வருஷங்கள் வேலை செய்தாலும் கூட அவர்கள் இவ்வளவு சம்பாதிக்க முடியாது. மூன்று 1,000 ரூபாய் 2,000 ரூபாய்க்கு வாங்கின நிலம் எல்லாம் 5 சென்ட் நிலமாக இருந்தால் இப்பொழுது 50,000 ஆயிரம் என்று ஆகிவிட்டது. நிலத்தின் விலையேற்றம் வெட்டாத தடாகம் போல் ஆகிவிட்டது. இதற்குக் காரணம் சென்னை நகரத்தின் கேந்திரத் தன்மைகளும், பலவிதமான சௌகரியங்களும் தான். ஆகவே, அந்தமுறையிலேதான் நான்கு வருஷங்களுக்குமாகச் சேர்த்து வசூலிக்கப்பட்டது. 1 கோடியே 75 லட்ச ரூபாய் ஆகும். எனவே இந்த மன்றத்திலே உள்ள எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கக் கடைமடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அன்றைக்கு லேண்ட் அர்பன் டாக்ஸைக் கொண்டுவந்தார்கள், அன்றைக்கு நான் இதைப்பற்றி ஆதரித்துப் பேசியிருப்பதைப் பார்த்தால் தெரியும், நான் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் அல்ல கோவை நகரத்திற்கும் கூட வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறேன். வரி 8 ஆனை என்ற வகையிலேதான் இருக்கிறது, ஒண்ணேமுக்கால் கோடி என்பது நான்கு வருஷங்களுக்கும் சேர்ந்த வருமானம். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை மக்களுக்கு பல நன்மைகள் செய்தாக வேண்டுமென்று கருதுகிறது.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி வரிகள் ஏற்றப்படுவதின் காரணமாகத்தான் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்வது தவறான விவாதம். கோதுமை விலை ஓரளவு ஏறிவிட்டது என்று சொல்லலாம். பொதுவாக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருப்பதற்கு இது காரணமல்ல. விலைவாசிகள் ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதற்காகத் தீவிரத்திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதனாலே ஏறிவிட்டது என்பது வாதம் அல்ல. அரிசி மீது நாம் இப்பொழுது வரிப் போடவில்லை. எவ்வளவு மலிவாக மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டுமோ -அதற்கான வகையிலே முயற்சி

1967 ஜூன் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

செய்துகொண்டு வருகிறோம். நான் இந்த வியாபாரிகள் சமூகத்தின் ரையும், பொது மக்களையும், அரசியல் கட்சிகளையும் ஒன்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

இந்த விஷயத்திலே எல்லோரும் முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தால் அரசாங்கத்திற்கு மேலும் 10 கோடி ரூபாய் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் நிச்சயமாக உண்டு. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நான் தெளிவாக, திட்டவட்டமாகக் கூற விரும்புகிறேன். நியாயப்படி அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டியதாக இருந்தால் ஒரு பைசாக்கூட விடாமல் வசூல் செய்தே தீருவோம். அதற்குக் குந்தகமாக யாராவது எமாற்றிவிடலாம். தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணுவார்களே யானால், அதனால் சமூகத்திற்குக் கேடு விளைவிக்க முன் வருவார்களே யானால் நிச்சயமாக அவர்கள் மீது சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கும். சட்டப்படி சேராத ஒரு பைசாக் கூட சர்க்காருக்கு வேண்டியதில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொன்ன சில விமர்சனங்களை எல்லாம் நான் ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், இது நாங்கள் வாரிசாகப் பெற்றதுதான், பிதரார்ஜிதமாகப் பெற்றதுதான். நாங்கள் பெற்ற குழந்தை அல்ல இது. இதிலே, எதேனும் இடைஞ்சல்கள் இருக்குமானால் அதைக் களைவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சிக்கும். தமிழ் நாட்டில் உள்ள 3½ கோடி மக்களின் வறுமையை ஒழிக்கவேண்டியதன் பேரில், இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை எல்லோரும் ஏகோபித்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களையும், மற்றக் கட்சித் தலைவர்களையும் கனம் உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களும், நிதிக் கோரிக்கையும் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்படும்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் அவர்களும், திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களும் அவையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டவையாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. வினாயகம் அவர்கள் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறார்களா ?

திரு. கே. வினாயகம் : On a point of information, Sir. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—எல்லாக் கஷ்டங்களையும் மனதிலே வைத்திருக்கிறேன், நிவாரணம் தேடுவதற்குக் குறிப்புகள் வைத்திருக்கிறேன் என்று நான் சொன்ன ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மறந்து விட்டார். அதற்கு மாத்திரம் விடை கொடுத்து அது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக இருந்தால் நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள யோசிக்கிறேன்.

There is no tax levied on food and food products உணவுப்பொருள்கள் மீது வரி இல்லை என்றார்கள். ஆனால், அதே உணவுப் பொருளைப் பண்டமாக மாற்றினால் வரி இருக்கிறது. அரிசிக்கு வரி இல்லை ; அதையே தோசையாகவோ, இட்லியாகவோ விற்குால் வரி இருக்கிறது. இது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். (குறுக்கீடு.)

The Hon. Member must have the views and then come to a conclusion. உணவுப் பொருள் பொதுமக்கள் புசிக்கின்ற பொருள். It is consumed by the public. அதற்கு வரியை நீக்க யோசனை இருக்கிறதா? உடனடியாகச் சொல்லவில்லை என்றாலும் இதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கு அவகாசம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். இதைப்பற்றி விளக்குவார்களே யானால் எங்கள் கட்சியைக் கலந்துகொண்டு நான் வெட்டுப்பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வது பற்றி யோசிக்கிறேன்.

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1967 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறத் தேவையில்லை. தீர்மானம் வாக்களிப்புக்கு விடப்படுகிறது என்று சொன்ன பிறகு தாங்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறீர்களா இல்லையா என்றுதான் சொல்லமுடியும். புதிதாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல இடம் இல்லை. தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறீர்களா?

THIRU K. VINAYAKAM : In view of the trend that is prevailing in this House, I am pressing the cut motion.

திரு. கே. வினாயகம் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் அவர்களும், திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களும் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவர்களுடைய தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : உணவுப் பொருளுக்கு வரி விலக்கு சம்பந்தமாக யோசிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய காரணத்தால் நான் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை.

அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி :—“கோரிக்கை எண் III—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,32,09,200—க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. மாலை 3-30 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும். அப்போது தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 7/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப் பிறகு பிற்பகல் 3-30 மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

3. அரசினர் மசோதா.

1967-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) மசோதா (எண் 7/1967).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலை அலுவல் தொடங்குகிறது. மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு 7-வது மசோதாவாகிய மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்பு (திருத்த) மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கோருவார்கள்.